

BIBLIATANULMÁNYOK

Kezdetek

Írta: *L. James Gibson*

TANÍTÓI MELLÉKLET

2013. január, február, március

Copyright © Hetednap Adventista Egyház, 2012

Copyright © *L. James Gibson*, 2012

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Hegyiné Tóth Judit*

Lektorálta: *Bérces Ágnes*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház

2119 Pécel, Ráday u. 12.

Ügyintézés: *Fenyvesi Eszter*

E-mail: feszter@adventista.hu

Telefon: 06-30-664-3000

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely*, Debrecen

Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: Jézus az ég és a föld Teremtője	4
2. tanulmány: A világ megalkotása	10
3. tanulmány: A teremtés munkája elkészült	16
4. tanulmány: A teremtés a Bibliában	22
5. tanulmány: A teremtés és az erkölcs kérdései	28
6. tanulmány: A teremtés és a bűneset	34
7. tanulmány: Tükör által, homályosan	40
8. tanulmány: Jézus, mindeneknek Alkotója és Fenntartója	46
9. tanulmány: A házasság Édenből eredő ajándéka	52
10. tanulmány: A sáfárság és környezetünk világa	58
11. tanulmány: A szombat az Édenben kapott ajándék	64
12. tanulmány: A teremtés és az evangélium	70
13. tanulmány: Újjáteremtés	76

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Tranzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- www.adventista.hu/det

Tiszavidéki Egyházterület:

- www.adventista.hu/tet

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélicizációs Központ (REK):

- www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

- www.adventista.hu/bibliatanulmanyok

Jézus az ég és a föld Teremtője

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1 Mózes 1:1

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Lássuk tisztán, hogy Isten milyen alapon rendelkezik korlátlanul minden ember felett!

Érezni: Az *Ézsaiás könyve* 6. fejezetének tapasztalatához hasonlóan tiszteljük a hatalmas Istent!

Cselekedni: Tiszteljük Isten korlátlan uralmát személyes érzéseinkkel és választásainkban!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Mi adja Isten hatalmát?

- A** Isten örök, minden egyéb létezése előtt is volt. Az Istenről alkotott nézetek közül melyek egyeztethetők össze ezzel az állítással és melyek nem? Válaszunkat indokoljuk!
- B** Miért fontos, hogy mit gondolunk a világ teremtésének módjáról?

II. Isten nagysága tiszteletet ébreszt

- A** Egyedül Isten az Úr, csakis Őt illeti imádat. Hogyan hat ez az életünkre?
- B** *Ézsaiás könyve* 6. fejezete hogyan készítt mind mélyebb alázatra, tiszteletre a Teremtő Isten iránt?

III. Királyként tiszteljük Istent!

- A** Hogyan hat gondolkodásunkra és választásainkra a teremtés hite által meghatározott istenkép?
- B** Hogyan engedhetjük át Istennek az irányítás jogát személyes érzelmeink felett?

Összefoglalás: Istent mindenki mástól megkülönbözteti az, hogy Ő a Teremtő. Emiatt korlátlan hatalma és joga van az életünk felett. A teremtés módjáról való elképzelésünk nagyban befolyásolja Isten teljhatalmá-

ról, valamint az ember számadási kötelességéről és felelősségéről alkotott véleményüket. A teremtés bibliai tanításának *Ézsaiás könyve* 6. fejezetének tapasztalatát kell ébresztenie bennünk: alázatot, tiszteletet és Istennek való engedelmességet.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Fontos, hogy meghitt szeretetkapcsolat fűzzön Istenhez, ugyanakkor Isten teljhatalmát is el kell ismernünk életünk minden területén. Ennek a teremtés története képezi bibliai alapját.

Tanítók részére: A héten a tanító célja, hogy rámutasson a teremtés jelentőségére. Ez által érthetjük meg, hogy ki Isten és hogyan kell viszonyulnunk hozzá!

Az embereken általában izgatottság vesz erőt egy-egy „nagy” személyiség jelenlétében vagy mély tiszteletet éreznek. Michael Jordan és Babe Ruth legalábbis egyes kultúrákban közismertek lettek, „nagy” teljesítményeik révén. A nagyság példái közé sorolhatnánk Albert Einsteint, I. Erzsébet, brit királynőt, Arisztotelészt vagy Nelson Mandelát. A pop és a kultúra világában sokan szinte elalélnak a híres énekesektől és színészekről. A média közvetítésével olyan személyiségekké nőttek, akiket szinte imáddattal, heves érzelmekkel, sőt, időnként szélsőséges tettekkel övez a csodálók és rajongók táborába.

Isten nagyságát és teljesítményeit viszont gyakran természetesnek vesszük, egyedülállóságát és hatalmát nem értékeljük, nem tiszteljük eléggé. Mintha azt mondanánk: „Semmiből teremteni?... Mi köze ennek az én életemhez? Isten szünet nélkül gondoskodik a világról?... Persze, elhiszem, nem újdonság. Beszéljünk inkább valami másról!”

Sokak számára a teremtéstörténet túlságosan elcsépelet, megkopott témának tűnik, ami ugyan érdekes, de nem áttörően új dolog. „Mit számít, hogy Isten megteremtette a világegyetemet?!”

Nyitó tevékenység: Beszéljessünk arról, hogyan szoktunk viselkedni egy-egy „fontos” ember jelenlétében! Vajon mi lehet a viselkedésünk oka? És mit kellene éreznünk Isten színe előtt? Mi teszi Istent naggyá? Nagysága hogyan hasson az érzelmeinkre és az értelmünkre, amikor kapcsolatba kerülünk vele?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Hangsúlyozzuk, hogy a teremtés az Istenség bibliai azonosítója, Isten korlátlan uralmának alapja, ami alázatot és tiszteletet ébreszt a hívőben iránta.

BIBLIAKOMMENTÁR

A nem teremtett Alkotó (Ézs 40:18-26)

Elsősorban azért nem mindegy, hogy mit hiszünk a teremtésről, mert a bibliai teológiában a teremtői képesség Isten azonosító jele. A teremtés bizonyítja, hogy Ő valóban Isten. Ez a tan különösképpen jól látható Ézs 40:18-26 verseiben. Ézsaiás felteszi a kérdést Izráelnek: „És kihez hasonlítjátok az Istent?” A ki nem mondott válasz nyilvánvaló: „senkihez”. Isten senkihez sem hasonlítható. A próféta ezt követően egy mesterember keze által formált „bálvánnyal” állítja ellentétbe az Urat (19-20. versek). Röviden összefoglalva, a bálvány alkotás, a 21-23. versek pedig a teremtés nyelvezetével úgy mutatják be Istent, mint aki mindenek Alkotója.

A 25. vers megismétli a kérdést, és Ézsaiás ismét megkülönböztető jelként említi a teremtést (26. vers). Az üzenet egyértelmű: a bálvány nem lehet Isten, mert valaki készítette, Isten azonban a Teremtő, Őt senki nem hozta létre. Nem más, mint bálványimádás, ha azt imádjuk, amit valaki készített. Ézsaiás szerint az különbözteti meg Istent minden más-tól, hogy Ő az Alkotó, akit senki sem teremtett. Csak Isten képes a semmiből teremteni.

Jel 4:11 verse továbbvezeti Ézsaiás érvelését. Ez a vers Isten teremtői mivoltára hivatkozva szólít az Úr dicsőítésére, tisztelésére, emeli ki, hogy Ővé a hatalom. A természetfeletti teremtés egyfelől az Istenség bibliai jele, másfelől ez az alapja annak, hogy Isten a világmindenség Ura.

Felmerül tehát a következő kérdés: 1Móz 1:1 verse szerint milyen az Isten? Ebben a versben egyértelmű, hogy Isten már a kezdet előtt léte-

zett. Ez azt jelenti, hogy aminek volt kezdete, az nem tekinthető a mennyei lény részének. 1Móz 1:1 verse tehát kizárja a panteista istenképet, mivel a panteizmus szerint az anyagi világegyetem Istennel egyenlő. Azonban a Biblia szerint az anyagi világnak volt kezdete, így nem lehet része Istennek, akit senki nem alkotott.

1Móz 1:1 verse az ún. panenteizmust sem támogatja (figyeljük meg a plusz szótagot!). A panenteizmus tanítása szerint minden anyagi valóság Istenben van, mintegy része a lényének, ugyanakkor Isten nagyobb annál, mint a „minden”, ami benne van.

Bibliailag azonban, ha ez a „minden” Isten lényének része, akkor nem lehet kezdete. Ha mindaz, aminek kezdete van, része lenne az Istenség lényének, akkor Isten változna és fejlődne, ahogyan lényének új összetevői alakulnak ki és kapcsolódnak hozzá a teremtés által. *Mózes első könyve* 1. fejezete azonban, hasonlóan a Biblia többi részéhez, olyan Istent állít elénk, aki teljes, tökéletes, hiánytalan, nem szorul kiegészítésre és nem változik.

1Móz 1:1 verse tehát rámutat Istenre, aki az anyagi teremtéstől különálló és független. Ennek jogán, valamint a világegyetem megteremtése révén korlátlan az uralma minden valóság felett Jel 4:11 versének kijelentése szerint. Alkotóként céljai és tervei vannak teremtményeivel, és a szabad akaratú lényeket is felelősségre vonhatja, ha e célokat és terveket megghiúsítva a saját elgondolásukat helyezik előtérbe.

Elmélkedjünk: Mit mondanak az újszövetségi írók Krisztusról, amikor Őt nevezik Teremtőnek (lásd Jn 1:3-4; 1Kor 8:6; Kol 1:16-17; Zsid 1:2-3, 10-12)?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Vizsgáljuk meg, hogy mit jelent a mindennapi életben a teremtés! A tanító feladata: A következő kérdéssel irányítsuk a beszélgetést a kellemes közhelyektől a gyakorlati ötletek megfogalmazása felé! Hogyan adhatunk igazi jelentőséget életünkben a teremtésnek, különösen Isten korlátlan hatalmára gondolva?

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Az Isten korlátlan hatalmát elismerő és tisztelő ember élete miben különbözik attól az emberétől, aki ezt elutasítja?
- 2) Mit tudhatunk meg *Mózes első könyve* 1. fejezetében a teremtéstörténetből Istennek az életünkre vonatkozó szándékáról?
 - a. Létezik-e mennyei terv az emberi kapcsolatainkra nézve? Ha igen, mi az?
 - b. Mi Isten terve az étrendünkkel kapcsolatban?
 - c. A teremtéstörténet hogyan alakítja nézetünket a természethez való viszonyulásról?
 - d. A teremtéstörténet utal-e arra, hogyan viszonyuljunk az állatokhoz (különösen a bántalmazás témájában)?
- 3) Hogyan hat istentiszteletünk módjára a teremtés ténye?
- 4) Hogyan tudjuk legjobban bemutatni a teremtés igazságát Isten korlátlan uralomra, tiszteletre, hatalomra és imádatra való jogát illetően?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tevékenység: Jézus utalt rá, hogy az élet gondjai elfojthatják bennünk Isten Igéjének növekedését. Gondolatainkban a teremtés jelentőségét könnyen maga alá temetheti a kötelességek hegye. Beszéljük meg a csoportban, hogyan gyengítheti a mai élet a teremtés hatását, és milyen módszerek segítségével állhatunk tudatosan ellen e tényezőknek!

A LEGYŐZHETETLEN FEGYVER

Egy többségében nem keresztények által lakott országban egy fiatalember nagy érdeklődéssel tanult Jézusról. Minden szépen alakult, amíg az édesapja, akit korábban gyilkosság miatt ítélték el, ki nem szabadult.

A férfit eleinte lenyűgözték a fia életében tapasztalt változások, de amikor megtudta, hogy egy keresztény lelkész tanítja, rettenetes haragra gerjedt. Úgy érezte, meg kell védenie a fiát a veszélyes tanításoktól. Azonban mondhatott bármit a fiúnak, nem tudta eltántorítani. Ordítva ütlegetni kezdte, de hiába: a fiú rendíthetetlenül kitartott Krisztusba vetett új hite mellett. Az apa tisztában volt azzal, hogy ha tovább folytatja a verést, a fia belehal. Annak pedig mi értelme lenne? Ekkor „jobb” ötlete támadt: majd a lelkészt öli meg. Ha ezzel megvédheti a fiát a keresztény eretnecségtől, szívesen vállal még egy börtönbüntetést.

Figyelni kezdte a lelkész házát, hogy megismerje a napirendjét. Megélezett egy hosszú tört, és amikor elérkezett a megfelelő pillanat, a házához hajtott. Megvárta, amíg a lelkész beül az autóba, majd a sajátjával elállta a kocsibejárót. Amikor a lelkész kiszállt, hogy megnézzze, mi a probléma, a dühös apa megragadta és a saját autójába kényszerítette. A lelkész felismerte a férfit, és azt is tudta, hogy miért támadta meg. A Bibliát próbálta idézni, de az apa csak kiabált és a kése után nyúlt. Ekkor a támadó kéz hirtelen megállt a levegőben és megbénult. A lelkész nyugodt hangon tovább mondta az igeverseket, egészen addig, amíg a férfi könnyekre nem fakadt.

Néhány hónappal később az édesapa megkeresztelkedett. Amikor a gyülekezet nyilvánosan is a tagjai közé fogadta, ezt mondta a mikrofonba: „Van egy ajándékom a lelkész számára – mondta, és óvatosan kicsomagolta a hosszú, éles fegyvert. – Ezzel akartalak megölni, de a te kardod hosszabb, erősebb és élesebb volt. A kétélű kard, Isten Igéje megölte a régi énemet, most már új ember vagyok. Dicsőség az Úrnak!”

Adományaink segítségével olyan embereket érhetünk el Krisztusnak, akik a világ legveszélyesebb tájain élnek.

Homer Trecartin a Nagyobb Közel-keleti Uniómisszió elnöke.

A világ megalkotása

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Ézsaiás 45:18

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük fel a tervezés jelentőségét a teremtésről alkotott véleményünk szempontjából!

Érezni: Ismerjük fel, hogy Isten céltudatosan cselekszik, és egyedi szándékai vannak minden egyes ember életére vonatkozóan is!

Cselekedni: Törekedjünk megismerni Istennek az életünkre vonatkozó tervét, és igyekezzünk annak engedelmeskedni!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A tervezés fontos szerepe a teremtésről alkotott véleményünk szempontjából

- A** Az isteni tervezés és szándék mely bizonyítékai lelhetők fel a teremtés történetében?
- B** Miként formálja és teszi Isten teljessé alkotásait a teremtésről szóló beszámolóban?
- C** Milyen lenne Isten, ha cél és tervezés nélkül teremtene?

II. Értékeljük Isten tervszerűségét!

- A** Hogyan hasson lelki életünkre a teremtés tervezettsége?
- B** Hogyan tekinthetünk mélyebb elismeréssel és tisztelettel Isten teremtő és helyreállító erejére?

III. Engedelmeskedjünk Isten teremtő erejének!

- A** Életünk hogyan tesz bizonyosságot Isten teremtő erejéről?
- B** Mit kell Istennek alakítania és teljessé tennie az életünkben? Hogyan működhetünk együtt vele, hogy életünk átalakuljon?

Összefoglalás: Azért fontos meglátnunk a teremtésben a mennyei tervszerűséget, mert e felismerés nagyban meghatározza, milyen képet alkotunk Istenről – így az Istenhez való viszonyunkat is.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: *Mózes első könyve 1. fejezete* Teremtőként mutatja be Istent, aki egyedi célokat és terveket tartogat teremtményei számára. Ha azt gondoljuk, hogy Isten véletlenszerű, céltalan folyamatokon keresztül teremt, egészen másként vélekedünk róla.

Tanítók részére: Olvassuk fel vagy fogalmazzuk meg saját szavainkkal a következő rövid írás gondolatait! Az azt követő tevékenység segítségével a résztvevők felismerhetik, hogy milyen fontos az életükben a mennyei tervezés!

A teológusok megfigyelése szerint a hatnapos teremtés két részre osztható: a formálás és a benépesítés szakaszaira. Az első három nap során Isten alapjaiban formálta meg a világot, létrehozta a világegyetemet a fényvel, a vízzel és a szárazfölddel. A második három nap során teljessé tette mindazt, amit addig alkotott. A fényt a nappal, a holddal és a csillagokkal, a vizeket és a szárazföldet pedig (ebben a sorrendben) az élet különböző formáival töltötte meg. A csúcspont a hatodik napon az ember megteremtése volt.

A formálás és benépesítés azt bizonyítja, hogy Isten tervszerűen hajtotta végre a teremtés folyamatát. A napot és a holdat arra rendelte, hogy az idők és az évszakok jelölését és meghatározását segítsék. Úgy tervezte, hogy a növények és a gyümölcsök táplálékul szolgálnak majd az állatok és az emberek számára. Amint látjuk, az eredeti tervből hiányzik a ragadozó életforma. Az eltérő nemű emberek megteremtésével, majd házasságban való egyesítésével a család felépítésére és az emberi kapcsolatokra vonatkozó tervét tárta elénk.

A tervezés azt jelenti, hogy Isten mindent egyedi céllal és szándékkal alkotott meg. Előírhatja, hogyan kell a teremtett világnak működnie, hogyan kell élni benne. Így a tervezés szorosan összefügg azzal, hogy Isten uralkodik alkotásai felett. A formálás és betöltés lépéseire gondolva megérthetjük, hogy milyen fontos a mennyei tervezés lelki életünk szempontjából is.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Vizsgáljuk meg, hogy miért hat a keresztény ember életére a teremtés tervszerűsége és céltudatossága!

BIBLIAKOMMENTÁR

Galápagos Istene (1Móz 1:14-18)

Mózes első könyvének 1. fejezetében bizonyítékot találunk arra, hogy Isten minden teremtményt egyedi céllal és szándékkal teremtett meg. A fenti szöveg szerint például azért alkotta meg az égitesteket, hogy az időt szabályozzák, meghatározzák a napokat, a hónapokat és az évszakokat. Ma azonban az evolúciós elmélet értelmében vitatják a természet tervezettségét. Darwinnak a Galápagos szigeteken tett megfigyelései fontos szerepet játszottak abban, hogy kidolgozta elméletét, ami szerint az élet a természetes kiválasztódás útján jött létre, tervezés, cél nélkül. A galápagosi összefüggés alapján David Hull feltesz egy fontos kérdést: „Mire lehetne következtetni Istennel kapcsolatban abból a jelenségből, amely megmutatkozik Darwin Galápagos-szigeteki fajaiban?” Kérdésére meg is felel: „Galápagos Istene nemtörődöm, pazarló, közömbös, szinte kegyetlen. Nem olyan Isten, akihez bárki is szívesen imádkozna” (David L. Hull: *The God of Galápagos. Nature*, 352, 1991. aug. 8. 486. o.). Milyen lenne Isten, ha valóban tervezés nélkül, evolúciós folyamatok által teremtene?

Egyes teológusok azt állítják, hogy Isten nem közömbös a természet világában létező gonosszággal szemben, csak saját természete korlátozza. Isten ugyan jó, de hatalma korlátozott. Így, bár szeretne tenni valamit a világ szenvedése és fájdalma ellen, képtelen segíteni.

Egy másik tanítás szerint Isten mindenható, de számára mindennél fontosabb, hogy a világegyetem önmaga megteremtésének és az önrendelkezésnek a tökéletes szabadságát élvezze. Ez a fajta szabadság, mondják, fontosabb Isten szemében, mint hogy rendet és tervszerűséget erőltessen a világegyetemre. E nézet hívei Istent olyannak tartják, aki megosztja a hatalmát a világegyetemmel, így a világegyetem is részt vesz önmaga teremtésében.

A harmadik elképzelés a deizmus. A deista filozófia szerint miután Isten minden természetes folyamatot elindított, magára hagyta a teremtett világot, mint egy közömbös, általában távollevő földesúr. Eszerint

Istennek talán van elég hatalma, de alig vagy egyáltalán nem érdeklődik az emberiség sorsa iránt, tehát valószínűtlen, hogy bármiféle személyes hatást gyakorolna, illetve bármilyen módon beavatkozna a földi történelem ügyeibe.

A fenti három választási lehetőség bármelyikének hallatán felmerül a kérdés: „Mi értelme volna akkor imádkozni?” Ha Isten hatalma korlátozott, imáink a legjobb esetben is csak egy megértő, ám cselekvésképtelen lényhez szólnak. A második lehetőséget alapul véve, amely szerint szabadságunk érdekében Isten lemond a tervekről és a célokról, megint feleslegesnek tűnik imádkozni. Közbeavatkozásával amúgy sem akarná befolyásolni a szabadságunkat. Másrészt, miért is lépne közbe, ha nincs célja, terve? Végezetül a deizmus lehetőségére nézve: ugyan miért imádkoznánk Istenhez, aki közömbös?

A bibliai teremtés alapja az isteni tervezés, amely lehetővé teszi Isten számára a gondoskodást, a közbeavatkozást és az emberiség felelősségre vonását. A bibliai istenhit úgy mutatja be Istent, mint akihez nyugodt szívvel imádkozhatunk. Az imához olyan Isten kell, aki gondoskodó, vannak tervei és céljai, olyan, amilyennek lennie kell. Azért imádkozunk tehát, mert hisszük, hogy Istennek vannak tervei és szándékai, és azok megvalósításához a segítségét akarjuk kérni. Hullnak, úgy tűnik, igaza van. Nem szívesen imádkozna az ember ahhoz az Istenhez, aki megveti a tervszerűséget és véletlenszerű, irányítás nélküli folyamatokon keresztül teremti.

Elmélkedjünk: Milyen isteni jellemvonások tükröződnek a teremtéstörténetben, amelyek arra készítetnek, hogy Istenhez imádkozzunk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Más hitelveinket is meghatározza az, amit a teremtés módjáról gondolunk. A következő kérdés segítségével megvizsgálhatjuk, hogyan hat a bibliai teológia egyéb területeire az a hit, miszerint Isten meg nem tervezett folyamatok által teremtette meg a világot. Beszéljünk meg a következő kérdést! A felsoroltakon kívül más témákat is érinthetünk.

Kérdés:

Ha a teremtésben nem lenne tervszerűség, az eszerint kialakított istenkép hogyan hatna a felfogásunkra a következő dolgokkal kapcsolatban?

- ☞ az ima
- ☞ a Szentírás (kinyilatkoztatása és ihletettsége)
- ☞ az igazság természete
- ☞ a bűn
- ☞ a szombat
- ☞ az igazságszolgáltatás
- ☞ az utolsó ítélet és a felelősség

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Hangsúlyozzuk, hogy az istentiszteletről alkotott képünket is befolyásolja az, amit a természet tervezettségéről gondolunk!

Beszéljük meg: A skála egyik végén álló hit elfogadja a meghatározó isteni kinyilatkoztatást, a másik végén található hit pedig csupán a közvélemény által elfogadott lelki természetű elgondolások gyűjteménye. A teremtés tervszerűségéhez való viszonyunk alapján mit mondhatunk a saját hitünkről? Hogyan hat istentiszteletünk módjára az, ahogyan a teremtés tervszerűségéhez viszonyulunk?

EGY MEGHÍVÓ, EGY GARÁZSAJTÓ ÉS 50 DOLLÁR

Nem volt könnyű Dennis élete. Elvált és a munkáját is elveszítette. Teljesen értéktelennek érezte magát. Egyszer talált egy meghívót a postaládában, ami egy többfejű, koronás sárkányt ábrázolt. Mivel mindig is érdeklődött a bibliai próféciaik iránt, azonnal felismerte a képet. Úgy döntött, hogy ellátogat erre a programra. Miközben hallgatta, amit az előadó *Dániel könyve* és *A jelenések könyve* bibliai igazságairól mondott, arra kellett rádöbbsennie, hogy a Biblia egészen másként magyarázza a próféciaikat, mint a többi könyv, amit a második eljövettel kapcsolatban olvasott. Az előadó hagyta, hogy maga a Biblia magyarázza saját tanításait, és ez nagyon tetszett Dennisnek: „Pontosan így kellene tanulmányozni a Bibliát” – gondolta. Dennis több emberrel is összeharagkozott az előadások hallgatói közül. Megismerte a hetednapos adventista Karl és Karent, annak az egyháznak a tagjait, amelyik az előadásokat szervezte. Kibérelt egy házat a szomszédságukban, a házaspár pedig azért imádkozott, hogy jó hatással legyenek majd rá. Miután véget ért a sorozat, Dennis szinte minden szombaton ellátogatott az adventista gyülekezetbe. Egyszer észrevett valamit, ami segített eddigi ismereteit egészen átértékelni: „Karlnek volt egy boltja a garázsában. Észrevettem, hogy szombatonként sosem nyitnak ki.” Dennis munkanélküliként konzervdobozok visszaváltásával próbált pénzhez jutni. Egy péntek este abban a reményben indult konzervdobozokat gyűjteni, hogy talán sikerül némi pénzt szereznie, amit majd a lányára költhet, ha hétfőn meglátogatja. Amikor meglátta Karl garázsajtóján a zárat, elgondolkodott: „Talán elszomorítom Istent, ha péntek esténként is dolgozom.” Fogalma sem volt arról, hogyan szerzi meg a szükséges pénzt, de úgy érezte, valami mást kell kitalálnia.

Szombat délelőtt valaki a következő levél kíséretében helyezett egy 50 dolláros bankjegyet az adományok kosarába: „Adjátok oda Dennisnek!” Szóhoz sem jutott, amikor a kezébe adták a pénzt. „Ételre és üzemanyagra is jutott belőle. Egy szép hetet tölthettem a lányommal!”

Hamarosan Isten egy olyan munkahellyel áldotta meg Dennis, ahol nem kell szombaton dolgoznia, ő pedig minden lehetőséget megragadva, hálával szolgálja az Urat.

Juanita Edge az Észak-amerikai Divízió Wisconsini Egyházterületének kommunikációs igazgatója.

A teremtés munkája elkészült

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 1

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Elemezzük azokat a szövegben rejlő bizonyítékokat, amelyek szerint Mózes első könyve 1. fejezete történelmi beszámoló!

Érezni: Értékeljük a különböző lehetőségek jelentőségét, amelyeken keresztül a bibliai szakaszt megközelíthetjük!

Cselekedni: Törekedjünk arra, hogy a Bibliát önmagával összhangban értelmezzük, és ne keverjünk a Bibliától idegen elképzeléseket az értelmezésbe!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Mózes első könyvének történelmi hitelessége

- A** Némelyek felteszik a kérdést, hogy Mózes első könyvének 1. fejezete műfaját tekintve történelmi beszámoló-e vagy inkább szimbolikus irodalmi alkotás, pl. vers. Milyen belső bizonyítékok segítenek válaszolni erre a kérdésre?
- B** A héber „nap” szó hogyan segít feleletet találni erre a kérdésre?
- C** A waw (héberül „de” vagy „és”) kötőszó hogyan segít ebben?

II. Tisztelet Isten Igéje iránt

- A** Miért olyan fontos, hogy milyen lelkülettel közelítjük meg a bibliai szöveget?
- B** Hogyan tanúsíthatunk kellő tiszteletet Isten iránt a szöveg tanulmányozásakor?

III. A Szentírás önmagát magyarázza

- A** Hogyan közelíthetjük meg a Szentírást anélkül, hogy külső gondolatokat vegyítsenénk az üzenetéhez?
- B** Hogyan értelmezhetjük a Biblia alapján a Bibliát?

Összefoglalás: Alapvetően a teremtéstörténethez való hozzáállásunk határozza meg, hogy miként fogadjuk a Biblia többi részét. Az átértelmezés módszereinek az a célja, hogy a teremtéstörténetet elfogadhatóbbá tegyék a modern gondolkodás számára. E próbálkozások időről időre arra emlékeztetnek, hogyan egyes keresztények a hetedik nap fogalmát igyekeznek elfogadhatóbbá tenni a vasárnapünneplésre berendezkedett társadalom számára. A Biblia értelmezését nem befolyásolhatja, nem irányíthatja emberi vágy. A Szentírás csak önmagát magyarázhatja.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Hogyan tekintünk a Biblia szövegére? Engedjük, hogy a Szentírás magyarázza önmagát? Vagy tegyünk hozzá gondolatokat a mai társadalom nézetei szerint, hogy az üzenet elfogadhatóbbá váljon?

Tanítók részére: Segítsünk a beszélgetés résztvevőinek megérteni, hogy hitünk és lelki fejlődésünk szempontjából rendkívül fontos a Szentírás helyes értelmezése!

Nem mindegy, hogyan közelítünk meg egy bibliaiszöveget, mert hozzáállásunk erősen befolyásolhatja, hogy milyen eredményre jutunk vizsgálódásunk során. Mennyiben határozza meg *Mózes első könyve* 1. fejezetéhez való hozzáállásunk azt, hogy milyen üzenetet találunk benne?

Hogyan hatna a házasságunkra vagy a karrierünkre, ha a házastársunktól vagy az üzletfeleinktől kapott üzeneteinket ugyanolyan közömbösséggel és nemtörődöm módon kezelnénk, mint ahogyan emberek *Mózes első könyve* 1. fejezetéhez viszonyulnak? Jézus hasonló kérdést vetett fel: „Melyik atya pedig az közületek, akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ad néki? Vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ad-é néki? Avagy ha tojást kér, vajon skorpiót ad-é néki” (Lk 11:11-12)? Ha hisszük, hogy Isten ihlette a bibliai írók üzeneteit, mennyire értelmezhetjük szabadon *Mózes első könyve* 1. fejezetét? Helyes lenne a teremtés napjait úgy átértelmezni, mint ahogy Jézus példájában az apa a hal helyett kígyót adott volna? Vagy inkább az író szándékának belső bizonyítékait kellene kutatnunk az igeszakasz értelmezésekor?

Nyitó tevékenység: Beszéljessünk a következő szituációról! Valamit érthetően elmondtunk, de akivel beszélünk, kibúvót keresve ügyesen átértelmezte szavaink jelentését. Üzenetünk átértelmezése milyen érzéseket kelt bennünk?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: *Mózes első könyvének 1. fejezete* iránymutató arra nézve, **hogyan viszonyuljunk a Biblia szövegéhez, hogyan értelmezzük.**

BIBLIAKOMMENTÁR

Rugalmasan értelmezhető tények vagy rendíthetetlen igazság: az evolúció tanítása a teremtéshittel szemben (1Mózes 1. fejezet)

A teremtés hívei *Mózes első könyve* 1. fejezetét egyértelmű történelmi beszámolóknak tekintik, amely leírja, hogyan teremtette meg Isten hat, szó szerinti értelemben vett, egymást követő nap alatt a világot. A modern tudományos elmélet ellentmond ennek a nézetnek, ami sok keresztényt arra ösztönöz, hogy próbálják feloldani a feszültséget.

A probléma megoldásának egyik lehetősége a Szentírás ihletettségének tagadása. Bizonyos történeteket, mint pl. a teremtéstörténetet, csupán az emberiségnek a tudomány kora előtti múltjából származó regéjeként értelmeznek. Elismerik ugyan, hogy az író szándékában a szó szerint hétnapos teremtés tanítása állt, de szerintük ez tudományos értelemben téves. Mások egyaránt ki akarnak állni a Szentírás ihletettsége és a mai tudományos elmélet tekintélye mellett. Ennek gyakori módja, hogy *Mózes első könyve* 1. fejezetének irodalmi műfaját nem történelmi beszámolóknak tekintik, a teremtés napjait nem szó szerint értik, így összeegyeztethetőnek vélik a hosszú korszakokkal. Ám ha megnézzük a szövegeket, e próbálkozásokkal ellentmondásokba ütköznek.

Először is, amikor az Ószövetségben a héber *yom* (nap) szó sorszámnévvel (első, második stb.) együtt jelenik meg, minden esetben szó szerinti értelemben napot jelent. Továbbá, az *este* és a *reggel* szavak miatt sem könnyű kikerülni az író nyilvánvaló és egyértelmű célját: a beszámoló időrendi sorrendben felvázolt, történelmi leírásként értendő, amelyben a napok hosszúsága megegyezik a mai napokéval.

Másodszor pedig számolni kell azzal a héber nyelvtani szerkezettel, ami az ószövetségi történelmi beszámolókra jellemző. A „waw” kötőszó olyankor fordul elő, amikor egymást követő események sorozatáról van szó.

Mózes első könyvének klasszikus történeteiben (pl. az özönvíz vagy Izsák feláldozásának történetében) sokszor találkozunk a waw kötőszóval, ami csak ritkán fordul elő költői művekben, mint pl. a zsoltárokból vagy a bölcsességirodalomhoz tartozó iratokban. *Mózes első könyve* viszont több mint negyvenszer használja, ami erős bizonyíték arra nézve, hogy az író történelmi beszámolónak tekintette könyvét. Mégis, miért olyan fontos ez?

Mózes első könyve 1. fejezetének átértelmezésével a teremtéstörténet próbálják elfogadhatóbbá tenni a ma embere számára (a szöveg nyilvánvaló értelmének rovására, megkérdőjelezve a Biblia hitelességét). Hasonlóan akarják a hetedik nap, a szombat egyértelmű jelentését is átértelmezni, hogy Isten negyedik parancsolatát elfogadhatóbbá tegyék a vasárnap-orientált társadalomban. A „szó szerint tekintve téves” álláspont támogatói a középkori katolicizmus módszerét követik, amely ugyan elismerte, hogy a Biblia a hetedik nap, a szombat szentségét tanítja, de lehetőséget láttak az értelmezés megváltoztatására, méghozzá úgy, hogy az egyháznak nagyobb tekintélyt tulajdonítanak, mint a Szentírásnak. Más keresztények pedig elismerik a Biblia tekintélyét, mégis igyekeznek kikerülni a szombatra vonatkozó tanítást. Ezt különböző szövegek átértelmezésével akarják megtenni, hasonlóan azokhoz a mai próbálkozásokhoz, amelyekkel némelyek *Mózes első könyve* 1. fejezetét magyarázzák. Aki elfogadja a bibliai szöveg tekintélyét, ugyanakkor számára tetszetősebb értelmezést próbál kreálni, az valószínűleg nehezebben fogja elfogadni az egyszerű, szó szerinti jelentést, mint aki teljes mértékben tagadja a Biblia ihletettségét és tekintélyét.

Elmélkedjünk: A tudományos ismereteket folyamatosan felülvizsgálják, ennél fogva nem tekinthetők változatlanok, sem abszolútnak. Ezzel szemben hisszük, hogy mint Isten maga, úgy Igéje is örökérvényű, változhatatlan. Vegyük észre az ironiát a következő kérdésben! Miért van az, hogy egyes keresztények felcserélik a fogalmakat, és a változó tudományos ismereteket változhatatlan, abszolút igazságként veszik, miközben

a Szentírást viszonylagosnak és megváltoztathatónak tartják? Ez a megközelítés valójában a Szentírás tekintélyét támadja.

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: E heti tanulmányunk elsősorban az értelmezés alapelveinek témáját tárgyalja. Hogyan közelítsünk a Biblia szövegéhez? Hagyjuk-e, hogy a Szentírás mutassa meg az értelmezés normáit és szempontjait, vagy a szöveg jobb megértése érdekében más gondolatokat kell behoznunk, elsősorban saját kultúránkból és korunkból? A következő kérdésekre adott válaszok komoly következményeket vonnak maguk után a Biblia tekintélyének jelentőségére nézve.

Kérdések:

Tanulmányunk Mózes első könyve 1. fejezete és Jób könyve, A zsoltárok könyve, a prófétai írások valamint Jézus tanításai közötti kapcsolatot vizsgálja.

- ✚ Mi volt Mózes szándéka a történet értelmezését illetően? Milyen bizonyítékokat találunk Mózes első könyve 1. fejezetében, amelyekből erre következtethetünk?
- ✚ Hogyan hat más igeszakaszok értelmezésére az, ahogy Mózes első könyve 1. fejezetéhez közelítünk, különösen ha e részek ellentétben állnak a mai életstílussal és elképzelésekkel?
- ✚ Miért fontos Mózes első könyve 1. fejezetét szó szerint értelmezni ahelyett, hogy egyéb gondolatokat vegyíténénk hozzá?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Végül ismét hangsúlyozzuk, hogy az Ige önmagát magyarázza!

Tevékenység: Épp olyan általános a teremtés történelmiségének tagadása, mint a szombat igazságának vagy az ember természetének kérdésében a Bibliával nem igazolható tanítás képviselete. Hasonlítsuk össze ezeket a módszereket! Milyen hasonlóságokat és milyen különbségeket látunk a bibliaszövegek értelmezésében? Mennyire meghatározó, hogy milyen elgondolással közelítünk a Szentírás magyarázatához?

A KISEBB SZOLGÁLATOK IS ISTEN DICSŐÍTIK

Nora és Jorge jól ismerte a legtöbb szomszédját, hát meghívták őket az otthonukba, hogy együtt dicsérjék az Urat. Öten el is fogadták a meghívást és néhány közelben élő adventista testvér is csatlakozott hozzájuk. A látogatóknak annyira tetszett az istentisztelet, hogy rendszeresen járni kezdtek. Idővel egyre több szomszéd vett részt az alkalmakon. Amikor a vendégek a gyermekeiket is elhozták, a házaspár egyik lánya megengedte, hogy az ő szobájában tartsák a szombatiskolai foglalkozásokat a gyerekeknek.

Akkoriban derült ki, hogy Norát meg kellett műteni egy elzáródott artéria miatt. Imádkozott az orvosokért és a beavatkozás sikeréért. A műtét során azonban a tüdeje megtelt folyadékkal, majd megállt a szíve. Az orvosok hiába próbálták újraéleszteni. Ám legnagyobb megdöbbenésükre Nora szíve váratlanul ismét verni kezdett. Még nagyobb volt a csodálkozás, amikor alig 12 órával a műtét után az asszony magához tért. Az intenzív osztályon kellett feködni, de életben volt.

Másnap az egyik orvos megállt a kórterem előtt, és így szólt: „Magának meg kellett volna halnia. Ki a maga Istene?” Az asszony a torkába levezetett cső miatt nem tudott beszélni, ezért a férje mondta el, hogy a műtét ideje alatt az egész városban imádkoztak érte a keresztények. „A mi Istenünk az ön Istene is lehet” – tette hozzá. Még három másik orvos is faggatni kezdte Nora férjét a hitükről. „30 éves pályafutásom alatt egyszer sem fordult elő, hogy miután valakinek megtelt folyadékkal a tüdeje és megállt a szíve, mégis életben maradt, ráadásul másnap még az eredményei is jók voltak” – mondta az egyikük. Az asszony csodálatos gyógyulása arra indította az orvosokat, hogy átértékeljék a hitüket. Néhányan még több kérdést tettek fel, Jorge pedig a *Jézushoz vezető út* című könyvekkel ajándékozta meg őket. Miután Nora elhagyta a kórházat, két orvos is érdeklődött a hogyléte felől: „Meglépődtek, hogy életben vagyok és jól érzem magam. Elmondtam nekik, hogy Isten mentette meg az életemet. Ez a csoda a házi gyülekezetünk növekedését is elősegítette. A gyülekezet már kinőtte az otthonunkat. Egy másik helyet kell keresnünk, ahol Istent dicsőíthetjük.” Isten kiválasztott eszközeiként az egész világon hirdetésünk kell azt, amiben hiszünk. Hitünk és missziós adományaink Isten családjának gyarapodását segítik elő.

Nora Vargas de Arellano, Jorge Arellano és a lányaik Guayaquilban (Ecuador) hirdetik Isten szeretetét.

A teremtés a Bibliában

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 1-4

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Nézzük meg, hogyan találkozunk Mózes első könyve 1-4. fejezeteiben a Szentírás legfontosabb meghatározásainak és fogalmainak többségével!

Érezni: Mérjük fel, hogy 1Mózes 1-4. fejezetei befolyásolják az ember teológiai gondolkodását!

Cselekedni: A gyakorlati életünkben is mutakozzon meg a teremtésbe vetett hitünk, hogy látható legyen a Biblia tekintélye az életünkben!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. 1Mózes 1-4. fejezetei a Szentírás alapját képezik

- A** 1Mózes 1-4. fejezeteiben megtaláljuk a Szentírás legfontosabb meghatározásainak és fogalmainak többségét. Melyek ezek?
- B** Hogyan és milyen szándékkal utalnak a bibliai írók a *Mózes első könyvében* feljegyzett beszámolóra?

II. Értékeljük a teremtéssel kapcsolatos fogalmak fontosságát!

- A** Könnyebb meglátni a teremtés tanának jelentőségét, ha felismerjük a Szentírás többi részében a rá vonatkozó utalásokat. Miért nem elég ezt pusztán elismerni? Mire van még szükség, és miért?
- B** Hogyan értékelhetjük még inkább a teremtés hátterén, ahogyan a lelki fogalmak kibontakoznak a Szentírás egészében?

III. A teremtés és Isten Igéjének tekintélye

- A** A teremtéssel kapcsolatos hitünk hogyan hat arra, amilyen tekintélyt tulajdonítunk a Bibliának?
- B** Hogyan bizonyíthatjuk tetteinkkel és életünkkel a teremtésre vonatkozó hitünket?

Összefoglalás: A teremtéstörténetről alkotott felfogásunk alapvetően fontos, mert meghatározza, ahogyan a Szentírást és a bibliai írók ihletett üzeneteit értelmezzük.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A teremtés az egész Szentírásban szervesen kapcsolódik a többi tanításhoz.

Tanítók részére: A Biblia írói rendszeresen visszatérnek a teremtésről szóló beszámolóhoz. Vajon miért? Fontos, hogy a csoportunk megértse: a teremtés történetének helyes értelmezése felkészít, hogy jobban megértsük a későbbi bibliai írók érvelését, és így még pontosabb képet alkothassunk üzeneteikről!

Sokan ismerik a következő történetet: Az orosz cár felfigyelt egy katonára, aki a palota kertjében őrt állt egy helyen, ahol ezt látszólag semmi nem indokolta. Megkérdezte tőle, hogy mit őriz. A katona azt felelte, hogy fogalma sincs, de a szabályzat szerint azon a helyen őrködni kell. A cár utánaézetett a feljegyzésekben, és kiderült, hogy sok-sok évvel korábban Nagy Katalin cárnő egy rózsabokrot ültetett oda, és meghagyta, hogy azt éjjel is őrizni kell. A parancs valahogy még Katalin és a bokor halálát követően is érvényben maradt, még ha a későbbi őrök nem is tudták, hogy mire kell vigyázniuk és miért. A teremtést illetően sokan hasonlítanak a történetbeli őrszemhez. Érzik, hogy fontos tanítás, de nem tudják megmagyarázni, miért. A teremtéshit hagyománnyá vált, aminek a jelentősége sokak számára szinte ismeretlen. Egyfelől tehát látnunk kell, hogy a Szentírás épít *Mózes első könyve* tanítására. Másfelől azzal is tisztában kell lennünk, hogy a Biblia írói *miért* írták le azokat a gondolatokat. Hogyan értelmezték *Mózes első könyve* 1. fejezetét? Átértelmezése miként hat a teremtés történetére építő bibliai írók üzenetére?

Nyitó tevékenység: Beszéljük meg a következő kérdéseket! Hitéletünkben, családukbán, illetve társadalmi szokásaink között milyen tradíciókat ápolunk, ugyanakkor mégsem értünk vagy értékelünk eléggé? Miért fontos érteni is a hagyományainkat?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: A teremtés története része a Szentírásban közölt adatoknak, és a Biblia egészében lévő fogalmak meghatározása szempontjából igen fontos. A teremtéssel kapcsolatos véleményünk tehát hat a Biblia teljes üzenetéről alkotott nézetünkre.

BIBLIAKOMMENTÁR

Mózes első könyvének 1-4. fejezete hitünk egyik alappillére

(1Mózes 1-4. fejezet)

Amikor szakemberek rendszeres teológiai könyvet írnak, az elején általában egy egész fejezetet, olykor egy egész kötetet szánnak bevezetésre. Ebben részletesen magyarázzák filozófiai, teológiai és történelmi feltevéseiket és meghatározzák a tárgyalt rész teológiai ismérveit. Hetednap adventistaként hisszük, hogy Isten az, aki a Szentírás megírását ihlette, előidézte, ebből következően a Bibliának egységes teológiai üzenete van. Nem egy formálisan összeállított gondolatrendszer, üzenete és jelentése mégis állandó. 1Mózes 1-4. fejezeteit tekinthetjük a Szentírás teológiai bevezetésének, amely meghatározza a Bibliában előforduló alapvető teológiai fogalmakat.

Mózes első könyvének első négy fejezete először is szól Istenről és az emberről, bemutatja, milyen volt ideális kapcsolatuk, valamint elénk tárja a valóságot. Továbbá ezekből a fejezetekből ismerjük meg az emberiség szerepét a természet szélesebb rendszerében; megtudjuk, hogy mi romlott meg Isten és az ember között, valamint itt találkozunk először a mennyei ítélet és az üdvösség fogalmaival is. Mindaz, amit 1Mózes 1-4. fejezeteiben megismerünk, ismételten előkerül és fokozatosan kibontakozik a Szentírás további oldalain.

Például a 4. fejezetben találkozunk először a *bűn* kifejezés egyértelmű használatával. Isten azt mondja Kainnak, hogy „*a bűn az ajtó előtt leselkedik*” és arra vár, hogy uralkodhasson rajta (1Móz 4:7). A bűn elnyomó hatalomként jelenik meg e versben, ami leigázza az embert. Egy rossz döntés meghozatalánál sokkal többről van itt szó. Pál különösen a Római levél 3., 5. és 6. fejezeteiben fejt ki a „bűn leigázó hatalmának” motívumát. Azt írja, hogy Ádám vétke miatt minden ember a bűn hatalma alatt születik. Sokan azért értik félre a Szentírásban a bűn természetét, mert ismereteiket nem a bevezetés tanulmányozásával kezdik megalapozni.

Nem meglepő tehát, hogy Mózes első könyvének 1-4. fejezeteit igen gyakran mítosznak tekintik és tagadják a bennük felvázolt események történelmi igazságát. Ez azonban maga után vonja a következő problémát: a bibliai írók - különösen az újszövetségi írók és Jézus - történelmi leírásnak tekintették ezeket a történeteket. Az Istentől ihletett, fontos magyarázatok természetesnek veszik, hogy 1Mózes 1-4. fejezetei történelmi tényeket közölnek és nem mitológiai kitalációk. Így ha valaki azt állítja, hogy ez az igeszakasz valójában fikció, a bibliai teológia kulcsfontosságú részeit ássa alá, amikor az alapjait tagadja.

Az első négy fejezet értelmezésének módja tehát komolyan befolyásolja azt, ahogyan a Szentírást magyarázzuk. Ha a feljegyzett események csupán egy vallásos közösség által kitalált „ügyes tanmesék”, nem pedig ihletett történelmi feljegyzések, akkor a Szentírás egésze válik kérdésessé. Hogyan bízhatnánk a későbbi bibliai írók teológiai tanításaiban, ha gondolataikat részben történelmileg téves szent iratokra alapozták? A Biblia hitet ébreszt Istennek a földi történelemben végbevitt valós cselekedetei iránt. A mitológia nem elegendő az igaz hit megalapozásához. Ha összhangban szeretnénk maradni a Szentírással, el kell fogadnunk a „bevezetésben” (1Mózes 1-4. fejezet) közölt állításokat, nehogy elferdítsük az abban található meghatározásokra és felvetésekre épülő bibliai üzenetet.

Elmélkedjünk: Mi a jelentősége annak, hogy Krisztus és az ihletett írók 1Mózes 1-4. fejezeteinek információit valós történelmi tényként kezelték? Ha ezeket a fejezeteket csupán mítosznak, elképzelésnek vesszük, akkor ez hogyan hat arra, ahogyan Krisztus és a bibliai írók tanításainak igazságát értékeljük? Akkor is a lelki látás biztos alapjának tekintenénk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A 3. lépéshez szükséges a tanító komoly felkészülése. Ismerkedjünk meg közelebbről Jób átfogó történetével, valamint a zsoltárok, a próféták és Jézus tanításainak közvetlen, ill. egy kissé tágabb környezetével! Nem elég csak annyit megjegyeznünk, hogy például Jézus is említi a teremtést és elfogadja történelmi igazságát. Kérdezhetünk így is: Hogyan irányította Jézus a figyelmet egy mélyebb lelki tanításra, amikor 1Mózes 1-3. fejezeteinek történelmi

hitelességére utalt? (Kövessük ezt a módszert a tanulmány minden bibliai utalása esetében!)

Kérdések:

Válaszoljunk az alábbi kérdésekre, de közben ne feledkezzünk meg arról, hogy tanulmányunk a *Mózes első könyve* 1. fejezetével való összefüggéseket vizsgálja *Jób könyvében*, a zsoltárokból, a próféták írásaiban és Jézus tanításaiban!

- ✚ Tanulmányunk alapján mi *Jób könyvének*, a zsoltároknak és a többi írásnak a szélesebb üzenete? Hogyan építenek a bibliai írók a teremtés történetére érveléseikben?
- ✚ Hogyan hatna *Jób könyve*, a zsoltárok, Jézus stb. tanításaira, ha *Mózes első könyve* 1. fejezetét csak abban az értelemben tekintenénk hiteles beszámolóknak, hogy Istentől ered minden, de a teremtésről az evolúciós folyamatokkal számolva beszélünk, a tudományra hivatkozva? Miért és hogyan változtatná meg alapvetően ez a nézet mind-egyik bibliai könyv üzenetét?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A beszélgetős tevékenység célja, hogy a résztvevők átgondolják a következő kérdés lehetséges válaszait. Ha Jézus és a bibliai írók Isten ihletése alatt *Mózes első könyve* 1. fejezetét történelmileg hitelesnek tartották, a teremtésről alkotott véleményünk mennyiben hat a Biblia tekintélyébe vetett hitünkre?

Tevékenység:

Beszélgjünk meg: A jelenlévők életében mennyire erős a Biblia tekintélye? Milyen szerepe legyen a Szentírásnak az életünkben? A teremtéssel kapcsolatos hitünk mennyiben határozza meg azt, hogy a Biblia tekintélye mennyire fontos az életünkben?

A MISSZIÓS PRESSZÓ

A 16 éves Ánya szíve hevesen dobogott, amikor édesapjával együtt belépett a Krasznajarszk (Szibéria) központjában található kis presszóba. Vajon megkérhet arra egy idegent, hogy teljesen felforgassák az üzletét, ha csak néhány órára is?

Az Istenért bevállalt kaland ötlete hónapokkal korábban született, amikor Ánya és tizenéves barátai meglátogattak egy szibériai testvérgyülekezetet. Az ottani fiatalok sikeres missziós programokat tartottak az egyik presszóban, Ánya és barátai pedig hazatérve hasonló szolgálatot szerettek volna végezni saját városukban.

A fiatalok imádkoztak és terveket szőttek. Amikor a gyülekezeti tagoknak is elmondták elképzeléseiket, voltak, akik megpróbálták lebeszélni őket: „Sokba fog kerülni.” „Nem lesznek érdeklődők.” „Időpazarlás az egész.” Ánya édesapja, a lelkész azonban így bátorította őket: „Bízzátok magatokat Isten vezetésére!”

Miután beléptek a presszóba, üdvözölték a tulajdonost, aki egy üres asztalnál helyet kínálta őket. Ánya belevágott: „Heted napi adventista keresztények vagyunk. Fiataljaink az ön üzletében szeretnének keresztény programokat tartani vasárnap délelőttönként, havonta egyszer, kb. 30 fő részére. Az ételért tudunk fizetni, de bérleti díjra nincs pénzünk.” Izgatottan várta a tulajdonos választát. „Nem túl nagy a forgalmam vasárnap délelőttönként – mondta az asszony a kérést fontolgatva. – Rendben van, két órán át használhatjátok a termet, csak pakoljatok mindent vissza a helyére, és ne hagyjatok magatok után rendetlenséget!” Ánya elmosolyodott. „Isten biztosan előttünk jár” – gondolta.

A fiatalok elkészültek a Narancs Presszó reklámlapjával, véglegesítették a programot és imádkoztak, hogy minél többen eljöjjenek. Nyitáskor rengetegen jöttek. 30 fővel számoltak, de 55-en érkeztek, közülük 15-en nem a gyülekezethez tartozók. Ánya észrevette, hogy a pincérek és a többi vendég is figyelni a szolgálatukat. Tehát nemcsak azokat sikerült megszólítaniuk, akiket eredetileg el akartak érni. „Milyen szívesen ad többet Isten annál, amit kérünk!” – gondolta. A fiatalok minden résztvevőt meghívtak az adventista gyülekezetben szervezett ifjúsági programokra, és közülük sokan el is mentek.

A helyi gyülekezet ma már támogatja a presszóban folyó szolgálatot, de a működtetés a fiatalok kezében van.

A teremtés és az erkölcs kérdései

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 9:4-6

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Fedezzük fel a teremtés jelentőségét a keresztény erkölcs és etika szempontjából!

Érezni: Tapasztaljuk a különbséget a teremtésen illetve az evolúción alapuló erkölcsiség között!

Cselekedni: Tanuljunk meg önzetlenül szolgáló életet élni, különösen azok között, akik felett bizonyos hatalommal rendelkezünk!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A teremtés jelentősége az erkölcs szempontjából

- A** Hogyan hat az ember erkölcsére és etikájára az, amit az élet eredetéről hisz?
- B** Beszéljünk a viszonylagosság szerepéről az etikában! A teremtéshit mennyire hat egy ilyen beszélgetésre?
- C** Beszéljünk az emberi méltóság elvéről és annak szerepéről a keresztény életben!

II. Személyes életünkben is tapasztaljuk, hogy miként formálja a teremtéshit az ember erkölcsi érzékét!

- A** Mit jelentenek a teremtés, ill. az evolúció egymástól eltérő erkölcsi következményei saját életünkben?
- B** A teremtésbe vetett hitünk hogyan formálja önértékelésünket és azt, ahogyan mások értékére tekintünk?
- C** A teremtéshit mire készíthet a környezethez való viszonyulás terén?

III. Önfeláldozóan szolgálni

- A** Hogyan alkalmazzuk a teremtéshitből fakadó erkölcsi alapelveket a gyakorlatban?
- B** Miként segíthet a teremtésbe vetett hitünk, hogy önzetlenebbé és mások szolgálatára készségesebbé váljunk, különösen azok iránt, akik felett némi hatalommal rendelkezünk?

Összefoglalás: Az élet eredetéről alkotott meggyőződésünknek jelentős erkölcsi következményei vannak. A teremtés erkölcsisége növeli hitünket a jó és rossz változhatatlan erkölcsi alapelveiben, és arra indít, hogy hatalmunkkal másokat szolgáljunk és védjünk. Az evolúció tana ezzel szemben a hatalommal való visszaélésre, az önös érdekek keresésére, a gyengébbek kihasználására hajt.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Az élet eredetéről vallott hit jelentős erkölcsi következményeket von maga után.

Tanítók részére: Hangsúlyozzuk, hogy Mózes első könyve 1. fejezetének teremtési beszámolója egészen más erkölcsiséget alapoz meg, mint az evolúció.

Amióta Charles Darwin kiadta értekezését az evolúcióról, sok a vita arról, hogy vannak-e az evolúciónak az etikát érintő következményei. Általánosságban véve kevés tudományos munkában kísérelték meg a kérdés alapos vizsgálatát, azonban bizonyos érvelések szerint a darwinizmus mérgezően hat a hagyományos zsidó-keresztény erkölcsiségre. 1950 óta képzett gondolkodók maroknyi, de egyre gyarapodó csoportja vizsgálja, hogyan hat az evolúció elmélete a hagyományos etikára.

Julian Huxley azt állítja, hogy maga az erkölcs is az evolúció terméke, így „a jó és a rossz minden mércéjének valamilyen módon kapcsolatban kell lennie e folyamat [az evolúció] előrehaladásával az idők során” (T. H. Huxley and Julian Huxley: *Touchstone for Ethics: 1893-1943*. New York, 1947, Harper and Brothers. 131. o.). Érvelése arról árulkodik, hogy az evolúciós világnézettől nem áll távol az erkölcsi kérdések viszonylagos-

sága. E megfigyelés azonban csupán kezdete annak, hogy az evolúció milyen hatást gyakorolt az etikára. A tanulási útmutató következő lépésében Mózes első könyve 1. fejezetének, valamint a darwini elméleteknek egymástól eltérő erkölcsi velejárait vetjük össze egymással.

Beszéljük meg: Egyesek Mózes első könyve 1. fejezete erkölcsi alapelveit veszik komolyan, mások az evolúciót. Mi lehet a különbség a teremtés-hívók viselkedése és az evolúciót vallóké között?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: A teremtésnek köszönhetjük a keresztény erkölcsiség alapelemeit, különösen az emberi méltóságnak és az élet szentségének fogalmát. A teremtés bemutatja az uralkodás etikáját, és arra int, hogy kizsákmányolás helyett szolgáljuk azokat, akik nálunk kevesebb hatalommal rendelkeznek, legyen szó akár állatokról, akár emberekről.

BIBLIAKOMMENTÁR

Isten képmása és a gondolkodás képessége (1Móz 9:4-6)

Amikor Isten megtiltotta Ádámnak és Évának egy bizonyos fa gyümölcsének fogyasztását, egy olyan jellegzetes emberi tulajdonság került éles megvilágításba, ami hiányzik az állatokból. „Az első nagy erkölcsi tanítás, amelyben Ádám részesült, az önmegtágadásé volt. Az én feletti uralom kantárszárát kapta a kezébe. Az ítélőképesség, a gondolkodás és a lelkiismeret felett kellett uralmat gyakorolnia” – írja Ellen G. White (*The Adventist Review and Herald*, 1874. febr. 24.). Ezzel különböztette meg Isten az embert az állatoktól. Megadta neki azt az egyedülálló képességet, hogy miután felismeri a szabad akarat lehetőségeit, vágyainál és kívánságainál magasabb mérce alapján mérlegelje azokat. A teremtési beszámoló alapján támaszthat Isten követelményeket az emberrel szemben.

A kereszténység régi hagyománya szerint az Isten képére teremtettség jelenti a gondolkodás képességét. Ezzel száll szembe az evolucionista James Rachels, aki szerint a gondolkodás fokozatosan fejlődött ki, tehát nem tekinthető az emberiség egyedi jellemvonásának. Nekünk egyszerűen több jutott, ezért csupán mennyiségileg különbözünk az állatoktól. Azonban nyilvánvalónak tűnik, hogy ha a gondolkodás önmagában

kevés, létezik egy jobb lehetőség is. Egy másik evolucionista, Robert Wright felismerte, hogy az emberi természet egyedülálló, mivel csak az ember rendelkezik erkölcsi érzéssel. Wright lényeges dologra mutatott rá. Erkölcsi érzékünk valóban egyedülálló, ugyanakkor Isten erkölcsi érzékét tükrözi. Tehát úgy tűnik, az erkölcsi érzék jelenti lényegében az istenképűséget, különösképpen ha ez a fogalom az uralomhoz kapcsolódik.

Istenképűségünk két következményt von maga után. Az első az emberi élet szentsége. 1Móz 9:4-6 versei mondják ki az emberi élet védelmét. Isten embert és állatot egyaránt elszámoltat a gyilkosságért, mert az embert a saját képére teremtette. Az istenképűség adja annak alapját, hogy a gyilkosságot morálisan helytelennek tekintjük. Ezért van az, hogy a zsidó-keresztény etika az embert az erkölcsi védelem magasabb szintjére helyezi a többi élőlénynél. Pl. ha ég a ház, és választanunk kell a kutya és a kisbaba között, a kisbabát választjuk, mert istenképűsége miatt nagyobb védelemre jogosult. Rachels érvelése szerint az evolúció aláássa az emberi méltóság tantételét, részben azzal, hogy elutasítja az ember istenképűségét. Ha a materialista evolúció által alakult ki az élet, akkor nem Isten volt az, aki tervezett és formált, tehát az ember nem lehet Isten képére teremtett lény.

Egy másik erkölcsi ellentét is látható *Mózes első könyvének* 1. fejezete és az evolúció elmélete között. Az evolúció elméletében az uralkodó norma az önzés. Az erős nem felkarolja a gyengét, hanem kizsákmányolja és kihasználja. Azonban a természet világában a bűneset előtt ismeretlen volt a kizsákmányoló, ragadozó életmód. Az első emberpárnak „szolgáltatnia és védelmeznie” kellett a természetet; hatalmukat a gondoskodásra és nem a kizsákmányolásra használták. (A „szolgáltatni és védelmezni” kifejezés az 1Móz 2:15 versében található héber szöveg szó szerinti fordítása.)

Az ember uralkodásának Isten uralmát kell tükröznie, legalábbis a módját tekintve. Már a teremtésről szóló beszámolóban is láthatjuk a mások javát előtérbe helyező önmegtadadás erkölcsi alapelvét, ahogyan azt Fil 2:5-7 versei is leírják. Istenképűségünk tehát nem csupán azt jelenti, hogy uralmunk és hatalmunk van választásaink erkölcsi alapú mérlegeléséhez, hanem olyan életet kell élnünk, ami kizsákmányolás helyett

önfeláldozóan szolgálja a környezetünket. Isten bármelyik gyermekének fizikai, szexuális vagy érzelmi bántalmazása inkább darwini vonás, és az elkövetőben megtöri a már egyébként is torz istenképet.

Elmélkedjünk: Hogyan változtatná meg az emberi méltóságról és az élet értékről alkotott véleményünk alapjait, ha Isten evolúciós folyamatokon keresztül teremtett volna?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Amit az élet eredetéről hiszünk, befolyásolja döntéshozatalaink módját. Míg a teremtéshit önfeláldozó szolgálatra szólít, az evolúció törvénye arra sarkall, hogy igyekezzünk a legerősebb túlélők lenni. A következő kérdések segítségével közelebbről is megvizsgáljuk ezt a különbséget.

Kérdések:

Egyesek következetesen a teremtéshit, mások az evolúció elvei szerint élnek. Miben különbözik viselkedésük

- ☞ családi életükben,
- ☞ hivatásukban,
- ☞ a tágabb közösségükben?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A következő tevékenység a fenti kérdéseket teszi személyesebbé. Bátorítsunk minden résztvevőt, hogy saját életére gondolva mérlegelje e kérdések jelentőségét! A következő tevékenység segítségével csoportunk személyes önvizsgálatot tarthat. (A válaszokat nem szükséges megbeszélni.)

Tevékenység: Vegyük fontolóra az alábbi kérdéseket! Hogyan lehet a teremtéshit hatása még nagyobb az életemben? Hogyan élhetek önmegtagadó szolgálatban mások áldására

- ☞ az otthonomban,
- ☞ a munkahelyemen,
- ☞ a tágabb közösségemben?

A KÉT ÚT

Diákmisszionáriusként tanítom egy törzs gyermekeit.

Egy nap Asang főnök vigasztalhatatlanul zokogott. Fogalmam sem volt, miért olyan szomorú, de arra kértem Istent, hogy segítsen megvigasztalni. Amikor odamentem hozzá, felém nyújtotta a karját és magához ölelt: „Köszönöm, hogy eljöttél. Valami nagyon bánt, és tudom, hogy te tudsz segíteni.” Szavai zavarba ejtettek. Azon tanakodtam, hogy vajon tényleg tudok-e majd segíteni.

„Volt egy álomom - kezdte. - Két ösvényt láttam. Az egyik széles volt, igen fényes. A másik keskeny, sötét és nehezen járható. A népem a széles úton ment jókedvűen, bort iszogatva. A keskeny úton téged láttalak, veled pedig néhány falubeli gyereket, közöttük az unokáimat is. Tövislek szaggatták a bőrötöket, de nem törődtek vele. A reggeli áhítat énekeit énekeltétek útközben. Hirtelen azonban minden megváltozott! A széles út meredek és sötét lett, a keskeny ösvény pedig felragyogott. A széles útnak váratlanul vége szakadt, és a népem halálsikolyt hallatva egy szakadékba zuhant. Akkor a keskeny ösvényre néztem. Te a gyerekekkel együtt beléptél egy gyöngyökkel díszített kapun, ahol Jézus arcát láttam. Olyan volt, mint a kép, amit nekünk mutattál. Üdvözölt titeket a városban, amit mennynek nevezel. A népem többsége azonban odaveszett, és velük együtt én is. Kérlek, mondd el az álomom jelentését!” Segítségért imádkoztam, hogy jó választ tudjak adni a kétségbeesett törzsfőnöknek, majd így szóltam: „Isten Igéjében már rég feljegyezték az álmodat a két útról” - és felolvastam neki Mt 7:13-14 verseit. „Hogyan kerülhet rá a népem a keskeny ösvényre?” - kérdezte könyörgő hangon. „El kell határoznod, hogy követni fogod Jézust még most, amíg van rá lehetőség” - feleltem. „Kérlek, mondd meg, mit tegyünk! Meg fogom mondani a népemnek, hogy hallgassanak rád” - válaszolta, reménykedő hangon. Beszéltem neki a megváltási terv lényegéről. Elmondtam, hogy a népe tagjai is Isten gyermekei, Isten őket is szeretné az országába fogadni.

Missziós adományainkból adventista iskolákat támogatunk, és a még sötétségben élő emberekhez olyan misszionáriusok is eljuthatnak, mint én.

Reneboy Autentico a fülöp-szigeteki Mountain View Főiskola diákmisszionáriusa. Asang főnök már tanulmányozza a Bibliát és hamarosan megkeresztelkedik.

A teremtés és a bűneset

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 3:1-6, 15

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Vizsgáljuk meg Sátán első támadását az emberiség ellen, valamint a kísértés körülményeit, amellyel Évának az Édenben, ill. Krisztusnak a pusztában kellett szembenéznie!

Érezni: Rendkívül fontos bízni Isten Igéjében, még akkor is, ha a megfigyeléseink és a tapasztalataink ellent is mondanak annak!

Cselekedni: Határozzuk el, hogy inkább Isten Igéjében bízunk, mint saját véleményünkben és megfigyeléseinkben!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Sátán első támadásának körülményei

- A** Mit tanulhatunk Éva történetéből Sátán kísértéseiről?
- B** Mit tudhatunk meg a Krisztusra irányuló kísértésekből Sátán eszközeiről, ill. az erőről, amit Istentől kaphatunk a győzelemhez?

II. Bízunk Isten Igéjében, még ha érzéseink másra készítenének is!

- A** Éva története hogyan segít nagyobb fontosságot tulajdonítani Isten Szavának?
- B** Ha a tiltott gyümölcs keserű vagy rothadt lett volna, könnyebb lett volna ellenállni a kísértésnek. Senkit nem csábítana a bűn, ha nem tünne édesnek. Hogyan erősíthetjük magunkban a vágyat, hogy akarjunk ellenállni a bűnnek, akármennyire csábító is?

III. Bízunk életünket Istenre!

- A** Mitől válhat Isten Igéje iránti bizalmunk még teljesebbé és tökéletesebbé?
- B** Mit tehetünk, hogy Isten élete és Igéje még inkább megnyilvánulhasson az életünkben?

Összefoglalás: Sátán első földi támadása a csábítás folyamatának fontos körülményeit mutatja be. Isten megtiltotta az embernek, hogy egy bizonyos fa gyümölcséből egyen. Éva Sátán hatására kezdett ellentmondást látni Isten parancsa és a tiltott fával kapcsolatos tapasztalata között. Problémakezelése nekünk is bemutatja, hogyan lehet ellenállni a csábításnak, ill. mi vezet a bukáshoz.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Ha átlátjuk a kísértések hátterében meghúzódó problémákat és körülményeket, erősebb lehet a lelki életünk. Ezek a körülmények *Mózes első könyve* 3. fejezetében, a bűneset történetében kerülnek éles megvilágításba.

Tanítók részére: Hangsúlyozzuk csoportunkban, hogy a bűnről, a megváltásról és a kísértések körülményeiről alkotott elképzeléseinket jelentősen befolyásolja az, ahogyan *Mózes első könyvének* történelmi hitelességére gondolunk!

Éva és a kígyó története klasszikusnak számít még a világirodalomban is. A ránk gyakorolt hatását nagyban meghatározza történelmi hitelességeről való nézetünk. Ha *Mózes első könyvének* első három fejezetét nem történelmi tényeknek tekintjük, akkor ez azt jelenti, hogy csupán a szerző épített fel egy vallásos hitrendszert, képzelete és az ősi kultúra valamiféle kombinációjából. Ez esetben hitünk alapja nem tényszerű, Istentől származó kijelentés lenne, hanem emberi kitaláció. Azonban ha *Mózes első könyve* első három fejezetét hitelesnek tekintjük, akkor bízhatunk abban, hogy Isten jelenleg is munkálkodik a történelemben, terveit és szándékait felfedi az emberiség előtt, és mindenkit felelősségre von aszerint, hogyan fogadja kinyilatkoztatását.

Mózes első könyve 1-3. fejezetének tehát azért lényeges a szerepe, mert Isten Igéjének tekintélyét szilárdítják meg a hívők számára. A bűneset története egy feszültségre hívja fel a figyelmet, ami a teremtmény saját tapasztalata és az isteni kijelentés között alakul ki. Az emberi érzékelés és az Isten Igéje közötti feszültség fontos a bűneset történetében.

Nyitó tevékenység: Idézzünk fel tapasztalatokat arról, hogyan téveszhetnek meg az érzékeink, amikor tévesnek bizonyul, amit látunk, érzünk és észlelünk! Mit árulnak el ezek a tapasztalatok az emberi érzékelés megbízhatóságáról?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Éva bűnbeesésének történetében a kísértés körülményeit megfigyelve élelátásra tehetünk szert, ha saját lelki életünket vizsgáljuk. Ugyanazok a körülmények a Krisztust támadó kísértésben is megmutatkoznak. A következő bibliakommentárban ezt vizsgáljuk.

BIBLIAKOMMENTÁR

Nemcsak kenyérrel... (1Móz 3:1-6)

1Móz 2:16-17 verseiben Isten azt mondja az embernek, hogy ha eszik a tiltott fáról, „bizony meghal”. A ravasz kígyó egyszerű, ám annál félrevezetőbb kérdést szegezett az asszonynak: „Isten valóban egyik fához sem enged titeket közel?” Ezzel a kérdéssel arra akarta rávenni Évát, hogy elgondolkodjon, mi okból akarhatja Isten eltüntetni tőlük a fa gyümölcsét. Az elégedetlenség és a gyanakvás magvait akarta elhinteni az asszony szívében: ha egyszer az a fa is a teremtett világ része, amit Isten jónak nevezett, akkor vajon miért nem szabad megközelíteni?

Válaszában Éva megismétli Isten tiltását és a büntetést, de egy másik indokot is említ: ha megéri a fát, meghal. „Dehogyan halsz meg!” - tromfol rá a kígyó, mintegy azt sugallva, hogy Isten hazudott neki, mégpedig azért, mert nem szeretné, ha Éva hozzá hasonlóvá, azaz Istenné válna. A kígyó azt bizonygatta neki, hogy az engedetlenség nyomán Éva éppen Isten szintjére emelkedhetne fel. Fejtegetésének eredményessége azon múlt, hogy Éva elhiszi-e: Isten hazudott. Vajon mi vette rá, hogy végül elfogadja Sátán érvelését?

1Móz 3:6 versében Éva a tiltott fát vizsgálgatja. Látja, hogy „jó az a fa edelőre s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcsességért.” A fa egészségesnek látszott, és egyáltalán nem tűnt olyanak, mint ami halálos veszedelmet rejt. Megfigyelései ellentmondtak Isten kijelentésének. Ráadásul, bár az Ige szó szerint nem írja, a legravaszabb teremtmény valószínűleg úgy tett szert a beszéd képességére, hogy evett a tiltott gyü-

mölcsből. Éva tehát könnyen juthatott arra a következtetésre, hogy Isten nem mondott igazat. A kígyó szavai akár a következőt is sugallhatták: „Ha én a gyümölcsötől megtanultam beszélni, ugyan mi mindent idézhetne elő benned, akit Isten a saját képére teremtett? Olyan lehetnél, mint Isten! Nézd csak meg, mit köszönhetek a gyümölcsnek!” Ez a „bizonyíték” kényszerítő erővel ásta alá Éva hitét, hogy Isten igazat mondott. Évának választania kellett saját tapasztalata, valamint Isten szava között. A saját érzékeire hagyatkozva döntött, döntésével pedig fellázadt Isten kijelentése és uralma ellen.

Sátán szintén ilyen taktikával próbálta megkísérteni Jézust. *Máté evangéliuma* 3. fejezetében a keresztségi jelenetben Isten hallható módon szólt a mennyből, hogy nyilvánosan is megerősítse: Jézus Isten Fia. A 4. fejezetben Jézus a pusztába megy, ahol 40 napig nem vesz magához ételt. Az ételt és minden kényelmet nélkülözve eltöltött 40 nap végén valószínűleg egyáltalán nem úgy nézett ki, mint ahogy Isten Fiát elképzelnénk, talán nem is érezte úgy magát. Ellen G. White szerint Sátán pedig a világosság angyalának képében jelent meg. Pál is figyelmeztet rá 2Kor 11:14 versében, hogy a kísértő képes erre. Sátán tehát úgy nézett ki, mint Isten Fia, Jézus pedig akkori állapotában még csak nem is emlékeztethetett rá. Sátán támadásának az volt az elsődleges célja, hogy kétségbe vonja, amit Isten hat héttel korábban Krisztusnak mondott. Szavaival mintha a következőt üzenté volna: „Nem bízatsz abban, amit korábban, a keresztségedkor hallottál! Tégy egy konkrét csodát, hogy bebizonyítsd: valóban Isten Fia vagy!” Emberi természetének korlátai között a megfigyelései és tapasztalatai egyaránt az sugallhatták, hogy a keresztségedkor hallott hang nem mondott igazat. Évához hasonlóan Krisztusnak is választania kellett aközött, amit érzékelt, ill. Isten szava között. Így mutatkozik meg csak igazán válaszának jelentősége: *„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik”* (Mt 4:4).

Elmélkedjünk: Sátán mindenben megkísértette Krisztust, mint ahogy minket is kísért. Éva és Krisztus tapasztalatai hogyan segíthetnek jobban átlátni a lelki problémákat, amelyekkel kísértéseink során meg kell küzdenünk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A következő kérdések elméleti filozofálgatás helyett az észlelés és a vizsgálódás korlátaival szembesítik a beszélgetés résztvevőit.

Kérdések:

- ✦ Hogyan próbálja Sátán meghazudtolni Istent, hogy Igéje helyett saját megfigyeléseink és vizsgálódásaink eredménye mellett döntsünk? Mit választunk, és miért?
- ✦ Megfigyeléseink és vizsgálódásaink megbízhatók-e annyira, hogy fontosabbnak tartssuk azokat Isten kijelentéseinél? Válaszunkat indokoljuk!
- ✦ Miért fontos, hogy mit választunk: a megfigyeléseink vagy Isten Szava vezérel? Mit mond *Mózes első könyve* 3. fejezete az elszámoltathatóságról?
- ✦ Hogyan kapcsolódik egymáshoz az ítélet és a kegyelem *Mózes első könyve* 3. fejezetében? Mi a kegyelem célja ebben az igeszakaszban?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Felemelő és pozitív hangulatban szeretnénk zárni a mai alkalmat. Befejezésül hangsúlyozzuk, hogy mennyire fontos és milyen nagy öröm is egyben Isten Igéjében bízni!

Tevékenység: Beszéljük meg a következő kérdést! Mit tehetünk azért, hogy tökéletesen és kételkedés nélkül tudjunk bízni Isten Igéjében, még akkor is, amikor az Ige üzenetének látszólag ellentmond minden, amit észlelünk?

MISSZIÓS KAJAKOSOK

31 mentőmellényes, sisakos evezős lelkes mosollyal szállt vízre egy ötnapos missziós kaland kedvéért a lengyelországi Rospuda folyón. A színes kajakokat hálósákokkal, sátrakkal, ruhákkal és élelemmel tömték tele, de a legfontosabb rakománynak az újságok és könyvek csomagjai számítottak, amelyekkel azokat szerették volna megajándékozni, akikkel útjuk során találkozhatnak. Olyan reménységet akartak átadni az embereknek, amit csak Jézusban találhatnak meg.

Valahányszor egy faluhoz értek, kikötöttek. Minden házba bekopogtak, hogy a lakóikkal együtt imádkozzanak és Jézusról szóló irodalmat kínáljanak nekik. Útjuk során 3500 példányt sikerült szétosztaniuk az *Idők jelei* újságból, továbbá több száz könyvet eladtak, közöttük *A Messiás* és *A nagy küzdelem* című könyveket CD-n. Olyanokkal is találkoztak, akik már vásároltak tőlük korábbi kajakos útjaik alkalmával. „Csodálatos érzés azokkal találkozni, akik már olvasták a könyveinket és tapasztalták Isten áldását” – mondja a gyülekezet lelkésze, az evezős Piotr Stachurski.

A Varsó melletti adventista gyülekezet tagjai és barátokozói immár a negyedik kajakmissziós szolgálaton vettek részt. Az idei vízitúra résztvevőinek a fele igen fiatal: 7-15 évesek. „Nagyszerű látni, milyen lelkesen kapcsolódnak fiataljaink Isten szolgálatába – mondta a lelkész. – Megtanulják a felnőttektől, hogyan beszéljenek Jézus szeretetéről, mi pedig a lelkesedésüket vesszük át.”

A 60 km-es út erdőkön és ingoványos réteken is átvezet. Naponta kb. 18 km-t eveztek, rengeteg időt töltöttek mások szolgálatával, de nem maradt el a keresztény közösség ápolása sem. Esténként tábortűz köré gyűltek, Istent dicsőítették és azokért imádkoztak, akikkel aznap találkoztak.

A lengyelországi Hetednap Adventista Egyház nem túl nagy, mindössze 5 700 tagja van, 6 600 emberre jut 1 adventista. „Nem könnyű a munka Lengyelországban. Az emberek szeretnék felzárkózni Nyugat-Európához, ezért gyakran két állást is vállalnak. Kevés idejük jut biblia-olvasásra” – mondta Roszkowski lelkész, a Lengyel Unió globális missziós igazgatója.

Sok falusi életében a missziós kajakosok az első adventisták, akikkel találkoztak. A vízitúrát részben a hetenként begyűjtött szombatiskolai adományok támogatják.

Tükör által, homályosan

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 3:16-19

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Tegyük különbséget a természetben tapasztalható általános kinyilatkoztatás, valamint a külön kinyilatkoztatás között!

Érezni: A természet vegyes üzeneteket közvetít, mégis segíthet megérteni, hogy ki Isten és ki az ember Istenhez viszonyítva!

Cselekedni: Az átok korlátai nyomán figyeljünk fel saját korlátainkra, amelyek teremtményi voltunkból fakadnak, valamint arra, hogy mindenben Istentől függünk!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Általános és külön kinyilatkoztatás

- A** Mit árul el Istenről az átok, ami az Édenben hangzott el?
- B** Mi a különbség az általános és a külön kinyilatkoztatás között?

II. Lássuk tisztán a teremttségünkől fakadó korlátokat!

- A** Az Édenben elhangzott ítéletek hogyan szembesítenek teremtményi korlátainkkal?
- B** A bűntől megromlott világban Isten ítéletei milyen vigaszt és biztonságot nyújtanak a korlátok ellenére, vagy talán éppen *azoknak köszönhetően*?

III. A korlátokon belül élni

- A** Hogyan tanulhatunk meg Istenhez fordulni, amikor személyesen is szembesülünk az édeni átkok korlátozásaival?
- B** Az élet mely területein tanulhatunk meg még inkább Istenre támaszkodni?

Összefoglalás: Isten külön kinyilatkoztatással mutatja meg magát, de korlátozottabban és általánosabban a természetben is. A természetben megnyilvánuló általános kinyilatkoztatás vegyes üzeneteket közvetít

Istenről. Jób története némileg rávilágít, hogy miért van gonoszság a természetben - viszont végső soron Isten engedi meg azokat. A szörnyűségek előfordulásának oka az emberiség bűnbeesése. Ez részben azzal magyarázható, hogy az ember felül akar emelkedni teremtményi léte korlátain, és egy szintre szeretne kerülni Istennel. Isten helyreigazító intézkedéseinek a következtében jelentek meg az átkok, amelyek még tovább korlátozták az emberi létet. Ezek miatt könnyebb elismerni, hogy soha nem lehetünk Istennel egyenlők, és Istenre kell hagyatkoznunk, aki nálunk erősebb és hatalmasabb.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A bűneset, Sátán tevékenysége és az emberi bűn következtében a természet vegyes üzeneteket közvetít Istentől. Mindennek ellenére a természetben továbbra is meglátható a kegyelmes és szerető Isten, még az édeni átok alatt is.

Tanítók részére: Emlékeztessük csoportunkat, hogy bár a természet elárul néhány dolgot Istentől, vegyes üzenetei miatt nem ismerhetjük meg Őt igazán belőle!

A XVI. és XVII. évszázadban számos keresztény gondolkodó körében népszerű volt az ún. természeti teológia. Ebből következően heves vitákat folytattak arról a kérdéssel, hogy mennyi ismerhető meg Istentől a természet tanulmányozásával. A protestáns teológusok többsége nem hitt abban, hogy a természeti teológia képes kinyilatkoztatni Istent. Véleményük szerint a természetet és az emberi gondolkodást egyaránt megmetyeltyezte a bűnt. A természeti teológia feletti viták eredményeként különbséget tettek az ún. általános kinyilatkoztatás és a külön kinyilatkoztatás között. Az általános kinyilatkoztatás Istent olyan sajátosságaira utal, amelyeket a természetet tanulmányozva is ki lehet következtetni, de igen korlátozott abban a tekintetben, hogy mit képes feltárni az ember előtt. Isten láthatatlan tulajdonságai közül Pál mindössze kettőt említ, amelyeket a pogányok is kikövetkeztethettek a természetből: örök hatalmát és istenségét (Róm 1:19-20). Természetesen más tulajdonságaira is következtethetünk, de az biztos, hogy az általános kinyilatkozás nem adhat egyértelmű képet a természet vegyes üzenetei miatt.

Ezzel szemben a külön kinyilatkoztatással Isten speciális, világos információt közöl próféták, álmok, látomások vagy közvetlen beszéd által. Úgy tűnik, hogy a természeti teológia főként csak belemagyarazza a természetbe a külön kinyilatkoztatást, és egyértelműbb képet próbál adni annál, ami a valóságban van. Csakhogy még a szerencsétlenség, a betegség és a bizonytalanság közben is meggyőződhetünk Isten szeretetéről és kegyelméről.

Nyitó tevékenység: Mondjunk el egy tapasztalatot arról, hogy egy rossznak tűnő dolog hogyan vált áldássá az életünkben! Mit árul el a történet vége arról, hogyan tekinthetünk az életünkben előforduló szerencsétlenségekre és problémákra?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: *Mózes első könyve 3. fejezete tartalmazza az első nyilvánvaló evangéliumi ígéretet. Emellett az embert és a földet sújtó átoknak is van olyan szerepe, hogy az ember életében Isten szeretetét és kegyelmét teszi érzékelhetővé.*

BIBLIAKOMMENTÁR

Tövis, bogáncs és halál: az átok, ami Isten szeretetét hirdeti (1Móz 3:16-19)

„Az egkek beszélnek Isten dicsőségét” – mondta a zsoltáros, de kik kapják az üzenetet? Az animizmus (ami szerint minden tárgynak lelke, szelleme van) hívei gyakran jóval félelmetesebbnek képzelik Istent, mivel a természetet szeszélyesnek és bizonytalannak találják. Mit hoz a jövő: árvi-zet vagy aszályt? A gyerekem vajon megéri a felnőttkort vagy megbetegszik és meghal? A szerencsétlenség és az áldás látszólag egyaránt kar-nyújtásnyira van.

A darwinizmus követőinek a helyzete csak egy árnyalattal tűnik jobb-nak. „Milyen Isten az, aki szándékosan szenvedésekkel teli, véletlensze-rű folyamatokon keresztül teremt?” – kérdezik. Ahogyan már korábban említettük, David Hull szerint „a Galápagos Istene”, a véletlenszerű, evolúciós folyamatokon keresztül teremtő Isten „nemtörődöm, pazarló, közömbös, szinte kegyetlen” (David L. Hull: „The God of the Galápagos”, *Nature*. 352. 1991. aug. 8. 486. o.). Más teológusok szerint az evolúció azt bizonyítja, hogy Isten ugyan jó, de hatalma korlátozott. Bár együtt

szerved velünk, képtelen megszüntetni a fájdalmat és a szörnyűségeket. Akár így, akár úgy, egyik sem olyannak látja Istent, „akihez bárki is szívesen imádkozna” (uo. 486. o.).

Ezzel szemben a teremtésben hívők észreveszik a természet alapvető rendjét és értelmesen felépített rendszerét, amely a bölcs Tervezőről tesz bizonyosságot. A 8. és a 19. zsoltár egyaránt ezt az álláspontot hirdeti. A teremthetnek fontos szerepe volt a tudományos módszerek kialakításában, mert a tudósok hitték, hogy Isten precízen és józan ésszel felfogható módon teremt, és ezért az eredményeket megíjósolhatónak, tapasztalaton alapulónak gondolták. A bűn hatásai (katasztrófák, betegségek és hasonlók) ellenére a tudósok továbbra is látták a természetben az alapvető rendet és logikát. A természet tehát két arcát mutatja: egyik oldalról a véletlenszerű rosszat, másfelől a mennyei rendet és tervezést.

A természetben tapasztalható, egymásnak ellentmondó üzenetek komoly kérdéseket vetnek fel Istenről. Vajon bizonyíthatja-e a természet a jóságos Isten létét, amikor kisbabák hálnak meg és más szörnyűségek történnek? Hetednapi adventistaként a „nagy küzdelem” fogalmára szoktunk hivatkozni, amikor a természet vegyes üzeneteit akarjuk magyarázni. Jób története alapján a bűn általános következményeit vagy a konkrét sátáni tevékenységet látjuk a természeti katasztrófák hátterében. Azonban ez az elgondolás nem ad kielégítő magyarázatot *Mózes első könyve* 3. fejezetének ítéleteire. Mivel Isten sújtott olyan átokkal, ami az ember és a föld halálát is kimondja, úgy tűnik, nem magyarázhatunk minden természeti katasztrófát Sátán mesterkedésével. Miért büntetett Isten tuskével, bogánccsal és halállal?

Ádámmal és Évával bizonyára az volt a legnagyobb probléma, hogy nem ismerték el és nem fogadták el: Isten uralma alatt élő teremtményként lehetőségeik korlátozottak. Megpróbáltak felülkerekedni a korlátokon, és olyanná akartak válni, mint Isten, aki korlátok nélkül él. A fegyelmező eszköznek tehát az ember vétkéhez kellett igazodnia: olyan átkot szabott meg az Úr, ami tovább szűkítette az emberi korlátokat. Így kívánja tudatosítani bennünk: korlátok között élő teremtményként szükségünk van a Teremtőre. Nem Isten okozza a természeti katasztrófákat, de hagyja, hogy az ember kövesse Sátánt, akit urának választott, ám védő korlátokat is szabott. Ezért tapasztalhatjuk világunkban az áldás és átok vegyes

üzeneteit. Ha az átokban a fegyelmezés eszközeit látjuk, a szerető Istent ismerjük meg, aki segíteni akar, hogy ismét tökéletes kapcsolatba kerülhessünk vele. Tehát az átokból eredő vegyes üzenetek is éppen úgy Isten kegyeleméről tesznek bizonyosságot, mint a megváltásról szóló első ígért 1Móz 3:15 versében.

Elmélkedjünk: „Tövis adatott nékem a testembe” - írja Pál. Isten nem távolította el a tövist, hanem azt mondta, hogy az apostol erőtlensége által mutatkozhat meg Isten tökéletes ereje. Pál arra nevelte önmagát, hogy az áldás fegyelmező eszközeit lássa a „tövisekben”, amelyek az Istentől való függésre tanították. Mely „tövisaink” taníthatnak meg arra, hogy mindenben Istentől függünk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: E heti tanulmányunk említi Isten ítéletét (1Móz 3:8-21). Ez az első bibliai példája a „vizsgálati” ítéletnek. Figyeljük meg a sorrendet! Először vizsgálatot tart, majd ítéletet hoz.

Kérdések:

- ✚ Miért tartott Isten vizsgálatot? Miért nem döntött úgy, hogy egyszerűen csak megjelenik, néven nevezi a bűnt, majd elintézetnek tekintti az egész ügyet?
- ✚ Mi volt a felelősségre vonás célja Mózes első könyve 3. fejezetében? Fegyelmezés? Megváltás? Büntetés? Milyen bizonyítékkal szolgál a történet válaszuk alátámasztására?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Világunkban minden arra kész, hogy feszegessük korlátainkat, sőt szálljunk azokkal szembe. Ám az Istennel való jó kapcsolat részben azt is megköveteli, hogy elfogadjuk az Úr tervei-
ben lefektetett korlátokat, amelyeket a teremtéskor adott.

Tevékenység: Beszéljük meg a következő kérdéseket! Miért hajlunk arra, hogy figyelmen kívül hagyjuk az Isten által megszabott korlátokat? Hogyan ismerhetnénk el még inkább, hogy milyen nagy szükségünk van az életünkben Istenre?

A MEGTÉRT LÁZADÓ

Prakash maoista terrorista volt Ázsia dzsungleiben. Huszonéves létére már parancsnoki rangra jutott a falu és környéke politikai szervezetében. Kiképezték, hogy kínozzon és öljön meg mindenkit, aki nem követi pártja tanításait vagy nem enged a követeléseiknek. A szava törvény volt! Miután elhagyta otthonát, csapatával a dzsungelben élt a hegyen. A közeli falvakat fosztogatták, rettegésben tartva az embereket. Amikor élelemre vagy pénzre volt szükségük, bementek valamelyik faluba és elvittek mindent, ami a kezük ügyébe került. Egy nap Prakash csapatával egy adventista gyülekezetre támadt rá azzal a céllal, hogy elrabolják az adományt, megfélemlítsék a tagokat és felgyújtsák a templomot. Istennek azonban más volt a terve. Amikor Prakash az adományt követelte, a lelkész bátran mondta neki: „Vigyétek csak Isten pénzét, de ha átadjátok az életeteket Jézusnak, Ő egészen megváltoztat majd!” Prakash nem törődött a lelkész szavaival, azonban emberei közül többen elhagyták a csapatot és csatlakoztak az egyházhoz. Amikor Prakash a korábbi lázadókkal beszélt, figyelemreméltó változásokat vett észre a jellemükben. „Jézus talán engem is meg tudna változtatni!” – gondolta. Azután hallott egy rádióműsort „Ashako Bani” címmel. A műsorvezető Jézusról beszélt. Miközben hallgatta, úgy érezte, megváltozik az élete – pontosan úgy, ahogyan a lelkész akkor utalt rá. Végre megértette, milyen nagy érték az élet, attól kezdve nem akart másokat bántani, megölni. Prakash tudta, hogy el kell hagynia a lázadók csapatát, azonban eskü kötelezte. „Ha megszeged az ígéreted, meghalsz” – fenyegették társai. Ő mégsem félt, hanem átadta az életét Krisztusnak.

Az Adventista Világrádió stúdiója sugározta azt a műsort, ami Prakash Jézushoz vezette, ezért egy nap felhívta a rádiót. „Hiszek Jézusban és tudom, hogy a Bibliából tanítotok – mondta. – Rendszeresen hallgatom a műsoraitokat és a barátaimnak is ajánlom. Az adventista rádió révén Isten Igéje eljutott a falumba, és az emberek az egész környékről eljöttek megismerni az igaz Istent.” Prakash a közelmúltban megkeresztelkedett. Miután édesanyja is látta a változásokat fia életében, ő is hinni kezdett Jézusban.

Az Adventista Világrádió eredményes az emberek elérésében, különösen azok között, akik másként nem ismerhetnék meg Jézust. Missziós adományaink a világ minden pontján támogatják az Adventista Világrádió munkáját és egyéb missziós programjainkat.

Dowell Chow az Adventista Világrádió elnöke.

Jézus, mindenknek Alkotója és Fenntartója

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Kolossé 1:16-17; Zsidók 1:2-3

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Lelki életünk szempontjából miért lényeges tudni, hogy Isten fenntartja a világot?

Érezni: Isten fenntartó ereje rendkívül fontos a lelki életünk szempontjából!

Cselekedni: Törekedjünk arra, hogy még teljesebben bízzunk Isten megtartó erejében!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Isten gondoskodik a világról

- A** Milyen Isten az, aki szüntelenül gondoskodik a teremtéséről?
- B** Mit árul el Isten szándékáról és akaratáról az, hogy szüntelen gondoskodik teremtményeiről?

II. Értékeljük Isten fenntartó erejét!

- A** Isten gondoskodik a teremtett világról. Hogyan hat ez az Istennel való kapcsolatunkra?
- B** Vessük össze Isten tervezését az evolúciós modellel, miszerint nincs tervszerűség, csak véletlenszerű erők működnek! E különbség hogyan mélyíti elismerésünket Isten áldásai és ígéretei iránt, amelyeket többnyire természetesnek veszünk?
- C** Az evolúció és a teremtés közötti különbség hogyan készítet nagyobb együttérzésre és türelemre azok iránt, akik az evolúciós modellel fogadják el?

III. Bízzunk Isten fenntartó erejében!

- A** Hogyan tehetjük próbára megfelelő módon Isten Igéjét, és hogyan tapasztalhatjuk az Úr teremtő erejét?

- ⓑ Mit tehetünk, hogy Isten teremtő és fenntartó ereje megújíthassa életünk minden területét?

Összefoglalás: Isten szüntelenül gondoskodik a teremtett világról. Ez a bibliai felfogás arra hívja fel a figyelmet, hogy Istennek van szándéka és terve, és azok megvalósítására törekszik. Mindez összeegyeztethetetlen a tervszerűség nélküli evolúciós modellel, amit csupán véletlenszerű, irányítatlan folyamatok működtetnek. A mennyei gondoskodásról szóló tanítás elutasítja a panteizmus és a panenteizmust istenképét. E nézetek szerint ugyanis Isten megbízhatatlan, vagy pedig hozzánk hasonlóan áldozat, mert a természet erői még nála is hatalmasabbak. Isten fenntartó és teremtő ereje egy és ugyanaz, és ez a teremtő-fenntartó erő hajtja a megigazítás és megszentelés folyamatait.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A Biblia azt tanítja, hogy Isten szüntelenül gondoskodik teremtéséről, a világról és a világegyetemről. Isten fenntartó munkája nincs összhangban bármilyen istenképpel; meghatározott látásmódot követel azzal kapcsolatban, hogy ki is Ő valójában.

Tanítók részére: Hangsúlyozzuk a csoportban: Isten fenntartó ereje megnyilvánul nemcsak a természetben, hanem a lelki életünkben is!

A fenntartó Isten tevékeny és érdeklődést tanúsít a teremtett világ sorsa iránt. Rengeteg történetet hallani olyan emberekről, akik hatalmas hittel csodálatos dolgokat vittek végbe. A misszionárius George Müllerről mindenki tudta, hogy missziós szükségleteinek kielégítését csakis Istentől várta. A Bibliában is találunk hasonló történeteket (pl. Izráel kivonulása Egyiptomból, Dávid számtalan menekülése, Pál missziós utazásai), amelyekben egy maroknyi ember vállalni merete a kockázatot, hogy Isten dicsőítő tetteik végrehajtásához teljes mértékben az Úr teremtő és fenntartó erejére bizza magát. Sajnos sokszor annyira megijedünk saját feltételezéseinktől vagy érzelmeink kimutatásától, hogy nem merünk kapcsolatba lépni a természetfeletti Istennel.

Ez a félelem talán Akház király történetében mutatkozik meg a legtragikusabb módon. A szíriai sereg Júdát ostromolta, amikor Isten a következő ígérettel küldte Ézsaiást Akházhoz: „Vigyázz és légy nyugodt; ne félj! És meg ne lágylujon szíved e két füstölgő üszögdarab miatt... Így szól az Úr Isten: nem áll meg és nem léssen ez” (Ézs 7:4-7)! Akház kételkedett az ígéretben, ezért „szóla ismét az Úr Akházhoz, mondván: Kérj jelt magadnak az Úrtól, a te Istenedtől, kérj a mélységben vagy fent a magasban! És... szóla Akház: Nem kérek s nem kísértem az Urat” (10-12. versek). Isten azt akarja, hogy bizzunk az ígéreteiben. Ma is munkálkodik, gondot visel az egész világegyetemről.

Nyitó tevékenység: Beszéljük meg! Sokan nem akarnak másoktól függni. Vajon miért tartunk attól, hogy másokra támaszkodjunk? Ez a gondolkodásmód hogyan jelentkezik az Istenre való hagyatkozás tekintetében?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Isten cselekvő Gondviselő, és ez nem fér össze minden istenképpel. A teremtő és fenntartó erőt az Újszövetség egyaránt Krisztusnak tulajdonítja.

BIBLIAKOMMENTÁR

Fenntartó Istenünk (Kol 1:16-17; Zsid 1:2-3)

Múlt heti tanulmányunk számos lényeges gondolatát támasztja alá az a tanítás, miszerint folytonosan Isten tartja fenn a világot. Először is, Isten gondoskodása ellentétben áll a tervet és célt nélkülöző természetes kiválasztódás és az irányítatlan evolúció folyamataival. A teremtés és az evolúció összehangolására törekvő keresztények tulajdonképpen ellentétes nézeteket próbálnak vegyíteni Isten tetteivel és a világhoz való viszonyulásával kapcsolatban.

Másodsorban az evolúció és a keresztény teológia összekapcsolását megkísérlő teológusok lényegében a panenteista istenképet vallják. A panenteizmus szerint az anyagi világegyetem egésze benne van Istenben, lényének részét képezi. A kozmosz olyan, mintha Isten teste lenne. Ez a nézet, amit a panteizmus (minden = Isten) is oszt, érdekes problémát vet fel. Egyik felfogás szerint sem sokban különbözik egymástól a teremtmény és a Teremtő, mivel minden teremtett dolog Isten

mennyei lényének része. Ha az evolúció véletlenszerű folyamatai a mennyei lény részét képezik, akkor Isten labilis, sőt akár szeszélyes is lehet, aki földrengéseket, tornádókat és egyéb szerencsétlenségeket okoz. A másik elgondolás szerint pedig meggyengült az erejében, mintegy a teremtett világ társává lett, és így maga is áldozattá vált. Az evolucionista teológusok általában az utóbbi nézettel értenek egyet. Véleményük szerint Isten azért rejt el magát a természetben, hogy a világ szabadon részt vehessen önmaga megteremtésében. Ahelyett, hogy tervszerű elgondolása szerint fenntartaná a világot, alázattal szintén áldozata lesz a természet szörnyűségeinek, olyan szenvedést és fájdalmat szenvedve, mint amivel az embernek is szembe kell néznie. Tehát nem azzal kellene megvigasztalódnunk, hogy Isten talán közbelép, hanem hogy lényében örökre feljegyzi fájdalmainkat és szenvedéseinket, amelyek így nem merülnek feledésbe. Némelyek egészen addig elmennek, hogy Isten együtt fejlődik a lényének részét képező természettel.

Az isteni eredet tantétele éles ellentétben áll a fenti nézetekkel. A Gondviselő nem lehet áldozat, úgy, mint a szükségben lévők. Hogyan segíthetne egy süllyedő hajó a Titanic utasainak? A meneküléshez biztonságos hajóra van szükség. Csak az nyújthat gyakorlati segítséget a szükségben lévőknek, aki erre képes; nem lehet maga is áldozat. A fenntartó és gondviselő Istennek el kell különülnie és „különböznie” kell azoktól, akiknek gondját viseli. Fontos, hogy tervei és céljai legyenek azokkal kapcsolatban, akikről gondoskodik, és erőben, forrásokban teremtményei felett álljon. Isten osztozott szenvedésünkben, amikor testet öltött, de nem úgy, mint egy tehetetlen áldozat. Önfeláldozásával mindannyiunk számára biztosította a kimenekedést a kozmikus küzdelemből, amennyiben hajlandóak vagyunk felhagyni a lázadással. Isten tehát nem a szenvedés kedvéért szenved, hanem célja eléréseért. Nem csupán együttérzésből szenved, hanem azért, hogy elérje a megváltáshoz és megszabadításhoz szükséges állapotot.

Végezetül az isteni gondviselés tanítása azt is maga után vonja, hogy teljes mértékben függünk valakitől, aki az embernél hatalmasabb és jobb. A hit általi megigazulás szerves része a bizalom. Hit által Istenre bízunk magunkat, és hisszük, hogy nemcsak megbocsátja a bűneinket, hanem erőt is ad az igaz élethez. A hit általi megigazulás Isten teremtő Szavára, az ígéretre támaszkodik, ami független attól, hogy milyen

tapasztalataink vagy érzéseink vannak. A hívő képes olyan döntéseket hozni, amelyek abban a hitben gyökereznek, hogy Isten teljesíteni fogja ígéretét és segít az erkölcsi fejlődésben. Ahogyan a teremtett világ függ a Teremtőtől, és nem csupán az eredet, hanem a szüntelen gondoskodás terén is, úgy a hívő a megigazulás és a keresztény élet tekintetében is Istentől függ.

Elmélkedjünk: Az újszövetségi írók a teremtést és a fenntartást egyaránt Krisztusnak tulajdonítják (pl. ApCsel 17:28; Kol 1:16-17; Zsid 1:3). Ezek alapján kinek tekintették Jézust?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Tudjuk, hogy Isten szüntelenül gondot visel a világról. Ennek arra kell emlékeztetnie bennünket, hogy maradéktalanul Istenben és ígéreteiben bízunk!

Kérdések:

- ✎ Mikor könnyű és mikor nehéz Isten ígéreteiben bízni? Indokoljuk válaszainkat!
- ✎ Mi segíthet még jobban megbízni Isten Igéjében és ígéreteiben?
- ✎ Az Isten gondoskodásáról szóló bibliai történetek hogyan erősítik bizalmunkat?
- ✎ Ismerőseink szavainak milyen szerepe van abban, hogy tudunk-e Isten ígéreteiben hinni?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: „*És ők legyőzték azt a Bárány vééréért és az ő bizonyágtételüknek beszédéért*” (Jel 12:11). Hangsúlyozzuk: ha Isten gondviseléséről beszélünk, az másokat is bátorít, hogy merjenek bízni Isten fenntartó erejében és ígéreteiben!

Tevékenység: Beszéljük meg a következő kérdést! Milyen személyes tapasztalatainkkal segíthetünk másoknak is bízni Isten Igéjében és ígéreteiben?

A HADSEREG SZOLGÁLATÁBAN

Kitoli globális missziós munkás a Kongói Demokratikus Köztársaságban. Kongó keleti részén folytatja egyedi szolgálatát a hadsereg tagjaiért. Számos bázison dolgozott már, és sok katonát vezetett Krisztushoz. Gyakran azért fizet meg motorosokat, hogy a katonákat elvigyék a környék evangelizációs alkalmaira.

A közelmúltban globális missziós munkások csatlakoztak a kelet-kongói lelkészekhez, hogy az evangéliummal elérjék Beni lakosságát. Beni félmillió város egy sűrű erdő szélén. Kevés adventista él a környéken, ezért a helyi adventista misszióban eldöntötték, hogy imáikkal és bibliatanulmányaikkal az egész várost bejárják a *Reménységet a nagyvárosoknak* program keretében. A globális missziós munkások Beniben gyülekeztek, majd házról házra járva hirdették az evangéliumot és a bibliatanulmányozás lehetőségét kínálták az embereknek. Kitoli elhívásához hűen elsősorban a Beniben állomásozó katonákra összpontosította figyelmét. Barátkozik velük, és sokukkal sikerült a hitéről is beszélnie.

A bibliatanulmányok szétosztását és a látogatásokat követően a globális missziós munkások csatlakoztak a helyi lelkészekhez, és velük együtt városszerte számos közismert helyszínen evangelizációs alkalmakat tartottak. Kitoli a város szélén, egy katonai raktár közelében evangelizált. Programjait sok katona látogatta. A sorozat végén több mint 250 ember döntött Krisztus mellett és készült a keresztségre Beniben. Közöttük volt egy alezredes, Sikiliza, akit szintén megérintett a Jézus Krisztus üzeneteiből áradó remény és erő. Amikor előrelépett, hogy keresztségi szándékát kifejezze, katonai egyenruháját viselte. Keresztsége előtt bizonyosságot tett arról, hogyan tapasztalja Isten vezetését az életében, és megfogadta, hogy mindvégig hűséges marad új hitéhez.

Az evangelizációs sorozatokat követően Kitoli visszatért eredeti szolgálatához. Minden katonát szeretne elérni Isten üzenetével. Bibliákat és bibliatanulmányokat akar nekik biztosítani, és reméli, hogy gyülekezeteket alapíthat majd a katonai bázisok közelében.

Missziós adományaink segíthetik azoknak a gyülekezeti csoportoknak a fennmaradását, amelyeket globális missziós munkások alapítottak Kongóban és szerte a világon.

Noah K. Musema az Adventista Misszió koordinátora Nairoiban, a kenyai székhelyű Közép Kelet-afrikai Divízióban.

A házasság Édenből eredő ajándéka

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 2:18, 21-24

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük fel és értsük meg Isten teremtési tervét a házasságra vonatkozóan!

Érezni: Tisztelettel gondolkodjunk el a házassággal kapcsolatos mennyei terv jelentéséről!

Cselekedni: Törekedjünk arra, hogy a Filippi levél 2. fejezetében leírt krisztusi minta szerint éljünk a házasságban és a társadalomban egyaránt!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Elhagyja, ragaszkodik, egy testté lesz...

- A** Mi volt Isten teremtési terve a házasságot megelőző időszakra?
- B** Mi volt Isten teremtési terve a házasságkötés utáni időszakra?

II. Tiszteljük a házasságra vonatkozó mennyei tervet!

- A** A teremtési terv utolsó lépésében Isten némileg változtatott a házasságon az emberiség bűne miatt. A bűnbeesés utáni időszakra vonatkozó terv hogyan segít a házasság részévé tenni a tiszteletet?
- B** Az Efezusi levél 5. fejezetében a házasságban kívánatos kölcsönös engedelmesség alapelveit tárja elénk Pál. Hogyan engedelmeskedjenek egymásnak egyenlő félként a házastársak anélkül, hogy bármelyikük is alsóbbrendűnek érezné magát, vagy engedne a másik feletti uralom kísértésének?

III. Az Úr előtti alázat

- A** Hogyan használjuk a krisztusi minta szerint erőnket a házasságban (Filippi 2. fejezet)?

- B** Miként alkalmazhatjuk ugyanennek a mintának az alapelveit az élet más területein?

Összefoglalás: A bűneset előtt Ádám és Éva egyenrangú társak voltak. Az édeni helyzetet Mózes a mai házasság ihletett erkölcsi példájaként is elének állítja. A következő sorrend betartása döntő fontosságú: elhagy, ragaszkodik és egy testté lesz. Amikor az Efezusi levél 5. fejezetében Pál a házasságnak a bűneset utáni ideális formájáról ír, a kölcsönös engedelmesség elvére utal.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Isten az Édenben alapította a házasság intézményét, és boldogságunk védelme érdekében bizonyos korlátokat szabott.

Tanítók részére: A következő gondolatokkal érzékeltesük, hogy Istennek van egy terve a házasságkötéssel kapcsolatban, amit a teremtéskor tárt az ember elé.

„Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté” (1Móz 2:24). Ebben a versben Mózes a házasságkötés teremtési renden alapuló erkölcsi normáját fekteti le.

Először is Mózes azt fejezi ki, hogy a *férfi* még a házasság előtt elhagyja a szüleit. Ez az állapot azt jelenti, hogy még a házasság előtt a férfinak függetlenné kell válnia. Meg kell mutatnia, hogy egyedül is megállja a helyét a világban. Ha még a saját életét sem tudja a kezébe venni, vajon hogyan boldogulna a házasságban?

A második lépés a feleséghez való ragaszkodás. A héber szó a bőr testhez tapadására utal, tehát egy erős, maradandó kötésről van szó. Mikor jön létre ez a tartós kötelék? Az esküvő napján. A jegyesség nem tart örökké, valamikor mindenképpen véget ér: vagy felbontják, vagy házasság lesz belőle.

Majd a tartós kapcsolat megkötése után következik az „egy test” szakasz. Nehéz a váagnak nemet mondani, mielőtt az állandó kapcsolat

megkötetik, de a várakozáshoz kellő fegyelem ereje ugyanaz a fegyelmező erő, amire egy egész életen át szükség lesz a házasság működéséhez. Ha a házasság előtt nem sikerül fegyelmet gyakorolni, a tartós egység összetartó ereje gyengül. A mennyei terv szerint a házasságban mutatkozzon meg Isten képe az emberben, a Szentháromság egységét szemléltetve.

Nyitó tevékenység: Beszéljük meg! Előfordult-e gyerekkorunkban, hogy egy ünnepnap előtt elrontottuk az örömet, mert nem tudtuk kivárni az ajándékbontás idejét? Miért száll el az öröm, ha nem várunk, amikor várunk kellene? Még milyen példákat említhetnénk azzal kapcsolatban, hogyan tehet tönkre egy élményt a türelmetlenség, ha képtelenek vagyunk várni?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Isten kölcsönösen önzetlen, önmegtagadó, szeretetteljes kapcsolatnak teremtette a házasságot, amelyben a házastársak nem uralkodnak egymás felett.

BIBLIAKOMMENTÁR

A házasság: Isten képmásának visszatükrözése (1Móz 2:18, 21-24)
Éva megteremtésével Isten „hozáálló segítőtársat” adott Ádámnak. Milyen „segítőtársnak” szánta Isten Évát? A héber fogalom szerint egyenrangú partnernek. Isten tehát azt akarta, hogy Éva egyenrangú társa legyen Ádámnak a teremtés rendjében (Ellen White szintén ezt a nézetet vallja, lásd: *Boldog otthon*. 25. o., *Pátriárkák és próféták*. 20. o.).

A bűn megjelenésével azonban valami megváltozott: „*epekedel a te férjed után*” - mondja Isten Évának. Éva kizárólag a *férjének* vált alárendeltjévé, mivel a vers csak a családi közösségről beszél. A nemek közötti kapcsolatról nem esik szó. Ellen White azonban megjegyzi, hogy „Ha az elbukott emberiség gyakorolta volna Isten törvényének elveit, ez az ítélet - bár a bűn következménye volt - áldást jelentett volna számukra. De mivel a férfi visszaél felsőbbiségével, az asszony sorsa nagyon sokszor keserves és élete terhes” (Ellen G. White: *Boldog otthon*. Budapest, 1998, Advent Kiadó. 99. o.). Akkor hogyan kell értenünk 1Móz 3:16 versében az uralkodást?

Az Efezusi levél 5. fejezetében Pál a teremtés rendje alapján részletesen ismerteti a házasságnak a bűnbeesés utáni képét. Először is felszólít, hogy engedelmeskedjünk egymásnak: „*Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében*” (21. vers). A férjeknek és a feleségeknek azonban különbözőképpen kell engedelmeskedniük. A 22. versben Pál tovább fejtegeti ezt a gondolatot: „*Ti asszonyok a ti saját férjeteknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak.*” Közvetlenül az asszonyokat szólítja meg, ahogyan Kol 3:18 versében is, ahol arra figyelmeztet, hogy a feleségnek tudnia kell, milyen helyzetben helyénvaló az engedelmisség. A feleségek közvetlen megszólításával Pál *önkéntes* engedelmisségre buzdítja az asszonyokat, de nem úgy, mint akik kellelten alárendeltek, hanem mint akik *egyenrangú* társak. Hogyan engedelmeskedjen a férfi a feleségének ebben a helyzetben?

Az Ef 5:25-29 versei adnak választ erre a kérdésre. A férjnek nem szerepe a felesége felett uralkodni, hanem úgy kell szeretnie őt, mint ahogyan Krisztus is szereti az egyházat. Krisztus önmegtagadó, önfeláldozó szeretettel szeret. Nem él vissza isteni mivoltával azért, hogy uralkodhasson, „*hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl*” (Fil 2:7). A Filippi levél 2. fejezete a keresztény viselkedés erkölcsi törvénykönyve. Krisztus lemondott az Istennek járó jogairól, kiváltságairól, és önmagát feláldozva szolgál. A házasságban a férfinak is hasonlóképpen kell a feleségével viselkednie, saját kényelmét és vágyát felesége szükségletei és jóléte mögé helyezve.

Egy ilyen férjnek nyugodt szívvel engedelmeskedhet a felesége! Az isteni eszménykép szerint eltérő módon ugyan, de mindkét fél engedelmeskedik a másiknak. Tökéletesen gyakorolva, a bűnbeesés utáni rend mindkettejük számára áldássá teszi a házasságot.

Elmélkedjünk: Isten soha, még a bűneset után sem akarta, hogy a házastársak önző és zsarnoki módon uralkodjanak egymás felett. Miként tükrözi Krisztus példáját (Filippi 2. fejezet) az, ahogyan ki-ki saját erejét gyakorolja?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A házasságra vonatkozó mennyei terv szerint nem szabad a házastársat megalázni.

Kérdések:

- ✦ Az Efezusi levél 5. fejezete szerint mit jelent a mai világban a kölcsönös engedelmesség a férj számára (elsősorban a férfiakhoz intézzük a kérdést)? És a feleség számára (elsősorban a nőkhöz intézzük a kérdést)?
- ✦ Pál sehol nem utasítja a férjeket, hogy a feleségüket az ellenőrzésük alatt tartsák. Vajon miért nem?
- ✦ Pál a keresztények erkölcsi törvénykönyveként tekint Fil 2:5-7 versének tanításaira (pl. 1Korinthus 9. fejezetében Pál ugyan élhetne a jogaival, de nemesebb céljai érdekében visszautasítja azok gyakorlását). Az Efezusi levél 5. fejezete ugyanezeket az elveket alkalmazza különösen a férjek esetében. A tanítás természetesen a feleségekre is kiterjed.
- ✦ Személyes jogaink gyakorlása során hogyan lehetünk még áldozatkészebbek és önzetlenebbek házastársunk, gyermekeink és a közösségünk iránt?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A bűnös világban az isteni normák betartása nem garantálhatja automatikusan a házasság sikerét. A bűn rontása és a szabad akarat miatt nem számolhatunk biztosan tökéletes eredménnyel, de az engedelmesség valóban növeli a siker lehetőségét.

Tevékenység: Beszélgessünk arról, hogy milyen lehetett a házasság a bűn megjelenése előtt! Milyen alapelvek szerint működött a kapcsolat? Hogyan tehetnek meg a párok minden tőlük telhetőt ezeknek az alapelveknek a bemutatásáért a mai világban?

KIS PROGRAMOK NAGY HATÁSA

Missziós adományaink egy részét kisebb missziós tervek támogatására fordítják szerte a világon. Ez különbözik a 13. szombati adományoktól. Ketten is beszámolnak arról, hogyan használták fel azt az összeget, amit azért kaptak, hogy kapcsolatot tudjanak teremteni a környezetükben élőkkel.

Egyiptom lakossága kb. 80 millió, de az adventisták taglétszáma nem éri el a 750-et. A népesség legnagyobb része muzulmán. Szent hónapjuk, a ramadán ideje alatt a hithű mohamedánok napkeltétől napnyugtáig böjtölnek. A jóindulat kifejezéseként az adventista gyülekezetben is tartottak egy esti ünnepi vacsorát a mohamedánok számára, amelyen adventisták és neves keresztények is részt vettek a muzulmán vendégek között.

Húsnál is több nem adventista vendég ment el a vacsorára, közöttük miniszterhelyettesek, egy tábornok, egy rendőrpáncsnok, két politikai párt képviselői, az egyik egyiptomi emberjogi szervezet vezetői, valamint újságírók. A rendezvény után a vendégek kifejezték az Adventista Egyház iránti elismerésüket és jóindulatukat. Néhányan jelezték, hogy addig nem is tudtak egyházunk létezéséről. Az Egyiptomi Egyházterület elnöke, Llewellyn Edwards arról beszélt a meghívottak előtt, hogy amióta egy mohamedán országban él, megváltozott a véleménye az ott élő emberekről. Már nem a nyugati média által keltett tartózkodást érzi, hanem barátságot. „A mohamedánok szeretetreméltó emberek” - mondta.

A kisebb terveket támogató missziós adományaink segítségével a keresztények és a mohamedánok közelebb kerülhettek egymáshoz az arab világ egyik fontos politikai központjában.

A világ másik felén, a Csendes-óceán déli részén található Új-Kaledónia szigetvilága. Mindössze 30 km a legkeletebbre fekvő sziget, Mare átmérője, ami kb. 1600 km-re fekszik Ausztrália keleti részétől és 6000 embernek ad otthont.

2011 júliusában Jean-Noel Adeline lelkész evangelizációs sorozatot vezetett, amit részben a kisebb missziós tervekre szánt pénzből támogattak. Mintegy 200 ember vett részt az alkalmakon. Az összejöveleket követően egy 10 főből álló kiscsoport gyűlik össze szombatoként, akik keresztségre készülnek.

A szigeten élőknek és az Új-Kaledóniai Misszióknak az a terve, hogy istentiszteleti helyet építsenek, ahol az új tagok megerősödhetnek és meggyökereskedhetnek.

Mare szigetén az új hívők hálásak, amiért adományainkkal támogatjuk őket, és felismerhetik Isten szándékát az életükre vonatkozóan.

A sáfárság és környezetünk világa

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 1:27; 2:15

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Vizsgáljuk meg, hogy Isten terve szerint mi volt az ember feladata a világ sáfaraként az Édenben!

Érezni: Hisszük, hogy Krisztus hamarosan eljön, de azért gondot kell viselnünk a teremtett világról.

Cselekedni: Vállaljuk a jó sáfár felelősségét környezetünkben és a természetben!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A föld sáfárai

- A** Vajon a kereszténységet lehetne azért okolni, hogy az ember nem jó sáfára a környezetnek? Válaszunkat indokoljuk!
- B** Hogyan korlátozta Isten az ember uralmát a teremtéskor?

II. Viseljük gondját környezetünknek!

- A** Miért kell akkor is óvni a környezetet, ha hisszük, hogy Krisztus hamarosan visszajön?
- B** Hogyan készítenek arra a teremtés története, hogy jobban óvjuk a környezetet?

III. Legyünk jobb sáfárok!

- A** Hogyan élhetünk egyéni lehetőségeinkkel a világ jobb sáfáraiként?
- B** A környezet védelmén kívül még milyen feladatok teljesítését várja el Isten a keresztényektől? Hogyan lehetünk hűséges sáfárok ezeken a területeken?

Összefoglalás: Ádám és Éva nem kapott korlátlan uralmat a teremtéskor. Nem tehetek mindent a tetszésük szerint. Nem volt például joguk

a tiltott gyümölcs elfogyasztására. Isten nem azért helyezte az embert az Édenbe, hogy kizsákmányolja és tönkretegyje, hanem hogy óvja a kertet. Egyes nézetek szerint azonban a kereszténység okolható az ökológiai problémák miatt. *Mózes első könyve* 1. fejezete alapján azt állítják, hogy a keresztény teológia jóváhagyja a teremtett világ kizsákmányolását. Azonban az ember uralmára vonatkozóan az ebben a szakaszban (és másutt is) található leírások cáfolják ezt az álláspontot. Végül gondolkodjunk el a következő kérdésen: miért kell szívünkön viselni a környezet sorsát, ha hiszünk Jézus közeli eljövételében?

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A teremtéstörténet szerint Isten nem azért teremtette az embert, hogy kizsákmányolja, hanem hogy gondját viselje a világnak. Nem mindegy tehát, hogyan bánunk a nálunk gyengébb teremtményekkel.

Tanítók részére: Mélyedjünk el a következő gondolatban: *Mózes első könyvének* 1. és 2. fejezete semmiképpen nem támogatja sem ember-társaink, sem a teremtett világ kihasználását!

A Bibliában az igazságosság szövetségi kapcsolatban értendő fogalom, ami az ember egészére tekint, nem csupán a cselekedeteire. Az igazságosság lényegében azt jelenti, hogy valaki megfelelő módon viszonyul a szövetségi közösség tagjaihoz, ami e heti tanulmányunkban a teremtmények közösségét jelenti. Bálám igazságtalan volt, amikor bántotta a szamarát. Péld 12:9 verse ugyanis azt írja, hogy az igaz ember tiszteletben tartja még jószága életét is. Az ószövetségi törvény kimondta, hogy az ember még a rosszakarója igás állatára is legyen tekintettel. Ha egy ökör vagy egy szamar összerogyott a teher alatt, könnyíteni kellett rajta akkor is, ha az ember egy rosszakarójának a tulajdonában volt (2Móz 23:5). Miként ültethetjük át ezt az alapelvet a mai életbe?

Úgy is megközelíthetjük ezt a kérdést, hogy megnézzük, milyen erkölcsi dilemma előtt állt József, amikor értesült Mária várandósságáról! „*József pedig, az ő férje, mivelhogy igaz ember vala és nem akará őt gyaláztatba keverni, el akarta őt titkon bocsátani*” (Mt 1:19). József azt hitte, hogy jegyese nagy bűnt követett el ellene; mégsem akarta megszegyeníteni, és

pontosan azért döntött így, mert egy igaz ember nem cselekedhet más-ként.

József felelősségre akarta vonni Máriát, de arra törekedett, hogy az asszonynak a lehetőségekhez képest minél kevesebb gyalázatot kelljen elszenvednie, és emberi méltóságán minél kisebb csorba essen. József még ahhoz az emberhez is megfelelő módon viszonyult, akiről feltételezte, hogy az ellensége lett. Nagyszerű példája ez a teremtesen alapuló erkölcsiségnek!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Ádám és Éva nem kapott korlátlan uralmat a föld felett. Isten meghatározta számukra azokat a feltételeket és korláto-kat, amelyeken belül uralmukat gyakorolhatták. A teremtett világ kizsákmányolása nem tartozik az ember uralkodói jogai közé.

BIBLIAKOMMENTÁR

Szolgálni és óvni: mennyei rendelkezés (1Móz 1:27; 2:15)

Lynn White Jr. 1973-ban tette közzé „Az ökológiai válság történelmi gyökerei” című csípős hangvételű írását (*Western Man and Environmental Ethics: Attitudes Toward Nature and Technology*. Reading, Mass., 1973, Addison-Wesley Publishing Co., 18-30. o.). Érvelése szerint a teremteskor elrendelt uralom fogalmával a keresztény hit teológiai alapot nyújt a természet kizsákmányolásához, és ez vezetett el a jelenlegi ökológiai válsághoz. Az újságcikk valamilyen szinten hasznosnak bizonyult, mert láncreakciót indított el a kereszténységben belül (az evangéliumi keresztények körében is). A keresztények arra hívták fel L. White és a kizsákmányolás-elmélet támogatóinak a figyelmét, hogy a teremtés történetében a környezetvédő sáfári modellt jelenik meg. Valóban találni a kizsákmányolást hirdető teológiai nézeteket a keresztény történelem folyamán, különösen az ipari forradalom időszakában, ám e nézetek képviselői nem igazán tudták bibliai tényekkel alátámasztani érveiket. A zsidó és keresztény teológusok többsége bizonyára nem értett velük egyet.

E heti tanulmányunk arra sorol fel bizonyítékokat *Mózes első könyvéből*, hogy egyáltalán nincs igaza sem L. White-nak, sem a kizsákmányolást hirdető teológusoknak. Azon túl, hogy ott is bekövetkeznek ökológiai

katasztrófák, ahol egyáltalán nem élnek keresztények, *Mózes első könyve* 1. és 2. fejezetének üzenete sehol nem támaszja alá a kizsákmányolást.

Először is, miután Isten rábízta Ádámra és Évára a közös uralkodás felelősségét („*uralkodjatok*” - írja 1Móz 1:28), hatalmukat azonnal behatárolta. Egy fa nem tartozott uralmuk alá, a gyümölcsét még csak meg sem közelíthették. Továbbá azt olvassuk *Mózes első könyve* 2. fejezetében, hogy Isten azért helyezte az embert a kertbe, hogy „*mívelje és őrizze azt*”. (Ez a kifejezés az *abad* és a *shamar* gyökök szó szerinti fordítása. *Abad*: „művelni” vagy „szolgálni”, ebből ered a „szolga” szó. *Shamar*: „őrizni, valamire ügyelni” vagy mint a szombatot, „megtartani”, „betartani”). Isten nem jogosította fel az embert arra, hogy azt tegye, amit csak akar, nem zsákmányolhatja ki a teremtett világot. Az ember hűbéres uralkodóként a legfőbb Király, Isten uralmának alárendeltje.

Bár az emberi élet az állatokhoz és a természethez képest az erkölcsi védelem magasabb szintjén helyezkedik el (lásd pl. 1Móz 9:5-6), kiváltságunk nem vonja logikusan maga után azt, hogy a többi lény ne állna a menny védelme alatt. Ezt szemlélteti a negyedik parancsolat, ami a hatalommal rendelkező embereket szólítja meg. Hatalmukban áll megtagadni a szombat nyugalomát gyermekeiktől, szolgálóiktól, ökrüktől, szamaruktól és a kapuikon belül tartózkodó idegenektől. Az itt felsorolt, esetlegesen kihasználható lényekben az a közös, hogy nem áll módjukban ellenállni, ha igazságtalan módon, kényszerrel alkalmazva megvonják tőlük a szombati nyugalom jogát. A negyedik parancsolat szerint Isten a gyengéknek és az erőtleneknek is biztosította az alapvető jogot ahhoz, hogy senki se zsákmányolhassa ki őket. Így a teremtés emlékűnépét is az a gondoskodó lelkület jellemzi, ami *Mózes első könyve* első két fejezetében megnyilvánul. A szombatról szóló vers (Ézsaiás 58. fejezet) szerint a nyugalomnap megtartásához a vallási ünneplésen kívül az is hozzátartozik, hogy nem szabad elnyomni a szegényeket és a gyengéket. Ézsaiás nem az elnyomókkal szembeni politikai fellépésre biztat, hanem meg-szólítja az elnyomókat: aki igazán meg akarja tartani a szombatot, az nem folytathatja a szegények és a gyengék kizsákmányolását!

Elmélkedjünk: Miért kell gondoskodnunk a földről és a környezetünk-ről, ha Jézus úgyis hamarosan visszatér? Milyen bibliai tanítások igazol-

ják, hogy a második eljövételre hivatkozva nem bújhatunk ki a sáfárság felelőssége alól?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A teremtés tanítása szerint nem használhatjuk ki azokat, akik felett bizonyos hatalommal rendelkezünk.

Kérdések:

- ✦ Kik azok, akiket hatalmunkban állna kihasználni? A teremtés és a szombat parancsának tanításai miként hatnak arra, ahogyan hatalmunkkal élünk?
- ✦ Mennyire használhatjuk fel a technikai vívmányokat arra, hogy még inkább irányításunk alá vonjuk a természetet? Milyen alapelveknek kellene a döntéseinket irányítania?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A sáfárságot Isten a teremtéskor rendelte el, amiből az következik, hogy az övéi vagyunk.

Kérdések:

- ✦ Mivel nem vagyok a magam tulajdona, milyen kötelességekkel és kötelezettségekkel tartozom Istennek?
- ✦ A teremtéskor elrendelt sáfárság hogyan határozza meg és teszi értetetőbbé, milyen elvárásai vannak Istennek az emberrel szemben?
- ✦ Mennyire fogok másként viszonyulni az emberekhez és Istenhez, ha azt gondolom, hogy a magam tulajdona vagyok?

EGY HÁLÁS SZÍV

A fiatal Ujjal lyukas szívvel élt, emiatt szüntelenül fáradtnak érzete magát és gyakran elájult. Nem tudott dolgozni, még csak biciklizni sem.

Panalal, a barátja egyszer elmondta neki, hogy Jézusról, a keresztények hatalmas Istenéről tanul. Meghívta magához, hogy ő is vegyen részt az egyik összejövetelen. Ujjal abban a reményben fogadta el a meghívást, hogy a keresztények Istene talán majd őt is meggyógyítja. Figyelmesen hallgatta Gopal, a globális missziós munkás magyarázatát arról, hogyan bocsátja meg Isten a bűneinket, ha hiszünk és kérjük Őt. A tanítás végén arra biztatta a hallgatóságot, hogy álljanak fel azok, akiknek különleges imakérései vannak. Ujjal is felállt. Gopal kérdésére elmesélte, milyen szívproblémával küszködik. Gopal imája közben meghajtotta a fejét. Ujjal érezte, hogy erő árad szét a testében. „Hiszem, hogy meggyógyultam. Keresztény akarok lenni” - mondta. Gopal utána meglátogatta Ujjalt, és együtt tanulmányozták a Bibliát. Hamarosan a szülei és testvérei is elfogadták Megváltójuknak Jézust.

A család a város adventista gyülekezetébe kezdett járni, de Ujjal a közeli falu lakosainak is akart beszélni hitéről. Mivel a szíve rendbe jött, biciklivel ment hirdetni az evangéliumot. Találkozott egy férfival, akit krónikus gyomorbetegség gyötört. Ujjal így vigasztalta: „Én ismerem azt, aki gyógyszer nélkül is meg tud gyógyítani!” Beszél a férfinak Jézusról, és felajánlotta, hogy imádkozik érte. A lelkész és Gopal is csatlakozott hozzá, és együtt imádkoztak ezért az emberért. Hamarosan a férfi és a családja is elfogadta Jézust Megváltójának, és meg akartak keresztelkedni. Ujjal arra kérte őket, engedjék meg, hogy imaórákat tartsanak az otthonukban. A falubeliek figyelni kezdték a családot és látták az életükben a változásokat, ők pedig arra kérték a szomszédaikat, hogy fogadják szeretettel Ujjalt, aki szívesen imádkozna értük. Miután megismerték Jézust, elkezdtek tanulmányozni a Bibliát. Többen is készülnek a keresztségre.

Ujjal népevangélista lett, és eddig több mint 50 embert vezetett Krisztushoz ebben a faluban. Ma már egy másik faluban végzi a szolgálatát, ahol szintén sokan tanulnak a szerető szívű, mindenható Istenről, és elfogadták Jézust Uruknek. Missziós adományainkból támogatjuk a Gopalhoz és Ujjalhoz hasonló globális missziós munkások tevékenységét úgy Dél-Ázsiában, mint a világ más pontjain.

Kalkutta körzetében Gopal és Ujjal mellett még több százan dolgoznak globális missziós munkásként és népevangélistaként.

A szombat az Édenben kapott ajándék

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 2:1-3

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: A szombatot még a bűneset előtt kapta az ember, azért, hogy Istennel való kapcsolata heti rendszerességgel megújuljon.

Érezni: Tartsuk tiszteletben és védelmezzük embertársaink jogait a szombati áldásokhoz!

Cselekedni: Legyünk hálásak a szombatért! Olyan lelkülettel ünnepeljünk, hogy Istennel való kapcsolatunk megújuljon, és másokat se foszszunk meg az áldásoktól!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Isten és a szombat

- A** Miért volt Ádámnak és Évának szüksége a szombatra a bűntelen világban?
- B** A szombat megtartása révén hogyan mutatkozik meg Isten célja az életünkre vonatkozóan?

II. A szombat ajándéka

- A** A negyedik parancsolat olyan teremtményeket sorol fel, akiktől hatalmunkban állhat megvonni a szombati nyugalmat. Miért fontos az ő szombati nyugalmaikat is védelmeznünk?
- B** Isten azért teremtett meg, hogy bensőséges kapcsolatban éljünk vele. A szombat megtartása hogyan erősítheti a vágyunkat, hogy még szorosabb közösségekben éljünk Istennel?

III. Szenteljük meg a hetedik napot!

- A** Hogyan újul meg szombaton az Istennel való kapcsolatunk?
- B** Mít tehetünk mások szombati nyugalmanak őrzéséért?

Összefoglalás: Isten még a bűneset előtt adta a szombatot, hogy az emberek ne feledjék: csupán korlátokkal rendelkező teremtmények a végtelen Isten korlátlan uralma alatt. Tehát azért kaptuk a szombatot, hogy megújuljon a kapcsolatunk Istennel. A hetedik nap elrendelése arról tanúskodik, hogy az Úr nem csupán tárgyak készítésére és szolgálatok elvégzésére teremtette az embert, hanem mert bensőséges kapcsolatra vágyik velünk.

Továbbá, a bűnös világban hatalmunkban állhat megfosztani másokat a megújulás tapasztalatától, például ha arra készítjük őket, hogy termékekkel és szolgáltatásaikkal szombaton is a rendelkezésünkre álljanak. A negyedik parancsolat azt várja el tőlünk, hogy tartóztassuk meg önmagunkat, és befolyásunkkal élve védjük embertársaink jogát a szombati nyugalomhoz.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A teremtés és a szombat szoros kapcsolatban áll egymással. A teremtés tagadása más bibliai igazságok tagadását is maga után vonja, mint pl. a szombatról, az özönvízről, a második eljövetről, valamint az új földről szóló tanításokét.

Tanítók részére: Segítsünk csoportunknak felismerni, hogy a teremtésről szóló tanítás szorosan kapcsolódik a bibliai hitvilág egészéhez! Ha megváltoztatjuk a teremtésről alkotott nézetünket, akkor a logikai következetesség miatt más tanításokkal kapcsolatos álláspontunkat is meg kell változtatnunk.

Tanulmányunk megemlíti, hogy Péter a teremtés tagadását összefüggésbe hozta a vízözön és más bibliai tanítások tagadásával. Talán ő is hasonló jelenségeket tapasztalt, de az akkori minta ma is jól működik. Többek között a folyamatos teremtést, ill. az evolúciót valló teológusok tagadják *Mózes első könyve* hatnapos teremtését. Ezek a teológusok általában elvetik a második eljövétel, az új föld és egyéb tanítások érvényességét is. Szerintük a modern tudomány egyszerű tanmesék szintjére süllyesztette a Szentírást. Ha a Szentírás tekintélyébe vetett hit megfogyatkozik, a vallás nem lesz más, mint emberek által összeállított vallási gyűjtemény.

Beszéljük meg: Egyesek Isten ihletett Igéjének tekintik a Szentírást, mások viszont emberektől származó tanításoknak. Mennyiben viszonyul másként a Szentíráshoz e két csoport? Honnan tudhatjuk, hogy hitünk emberi gondolatokra vagy a Szentírásra épül?

A teremtés tehát vízválasztónak tekinthető: megmutatja, hogy mit valunk a Szentírásról és annak hitelességéről. Ha valaki amellett teszi le a voksát, hogy nem hiteles, amit a Biblia az élet eredetéről tanít, nagy valószínűség szerint kétségbe vonja a csodákat tartalmazó történeteket (pl. az özönvíz, Jézus feltámadása) vagy az olyan fogalmakat is, mint pl. a szombat. Itt nem elsősorban a teremtés a kérdés, hanem az, hogy 1Mózes 1. fejezetének tagadása miként hat az egész Biblia hitelességének elfogadására.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: A szombat nem csupán a pihenésről szól. Isten nemcsak azért teremtett meg, hogy dolgozzunk. A szombat az Istennel való kapcsolat megújításának a napja.

BIBLIAKOMMENTÁR

A szombatünneplés mélyebb tartalma (1Móz 2:1-3)

Adventista intézmények parkolóiban gyakran látni autók lökhárítójára ragasztott matricán ilyen szöveget: „A hét hetedik napja a szombat, amit Isten soha nem változtatott meg.” Az adventisták nagy figyelmet fordítanak a hetedik napra, de kérdés, hogy megtartásának mélyebb tartalmáról néha nem feledkezünk-e meg. Vannak, akik a szombatot az emberi termelékenység fokozójaként emlegetik: „egy nap pihenés, hat nap többlettermelés.” De vajon a szombat valóban csak a pihenésről szól, hogy az elkövetkező hat napon agyondolgozhassuk magunkat? Akkor miért kellett megtartani a bűneset előtt, az Édenben, amikor a kimerültség nem lehetett tényező? Miért volt szüksége a büntelen embernek erre a napra? Fontoljuk meg az alábbi indokokat!

Először is, Ádámnak és Évának rengeteg tennivalója akadhatott a kertben, Isten mégis azt parancsolta nekik, hogy szombaton semmilyen munkát ne végezzenek. A tiltásból arra következtethetünk, hogy az Úr nem csupán termelőnek és szolgáltatónak teremtette az embert. A hatékony munkánál fontosabbnak tartotta a bensőséges kapcsolatot. Isten

szeretetét nem befolyásolja az, hogy milyen szolgálatokat végzünk érte. Különleges és személyes barátságot akar kialakítani velünk. Az első emberpár figyelmét annyira leköthette volna a kert gondozása és ápolása, hogy megfélelkezhettek volna Istenről is.

Az Édenben tehát a bűneset előtt a szombatnap adott alkalmat az Istennel való kapcsolat megújítására. Ezen a napon ismét az emlékeztükbe vésődött, hogy a végtelen hatalmú, kegyelmes Isten korlátokkal rendelkező teremtenyei. A bűneset előtt a szombat legfőbb feladata az ember és Isten kapcsolatának erősítése volt, mint ahogy azt követően is az maradt.

Másrészt, Ádámnak és Évának Isten feltételei és időzítése szerint kellett a szombatot megtartania. El kellett fogadniuk, hogy Istennek jogában áll igényeket támasztani ezen a területen. Az első emberpár életének első teljes napja a szombat volt. Nem tudhatták, mennyi idő telt el öntudatra ébredésük előtt. Logikusan gondolkodva juthattak arra a következtetésre is, hogy a szemük elé táruló gyönyörű természet nem jöhetett létre mindössze néhány nap leforgása alatt. Egyedül Isten kinyilatkoztatásából ismerhették meg a teremtés korábbi napjainak történéseit. Hit által kellett elfogadniuk, hogy a föld történelmének hetedik napja valóban a szombat, és hit által kellett igazodniuk az Istentől elrendelt heti ciklushoz. A szombat megtartása tehát hitből fakadó cselekedet, mert alávetjük akaratomkat Isten időbeosztásának, valamint elismerjük, hogy rendelkezhet az időnk és az istentiszteletünket illetően. A szombat segítségével tehát „visszafordíthatjuk” Éva bűnét, aki teremtményi mivoltáról megfélelkezve olyanná akart válni, mint a Teremtő. A szombat arra is rávilágít, hogy Isten nem azért teremtett meg, mintha valami konkrét hasznot várt volna tőlünk. Azért adta ezt a napot, hogy bensőséges közösségre léphessünk vele.

Elmélkedjünk: Miben különbözik ünneplésünk módja azokétól, akik a vasárnapot tartják? Lelki szempontból milyen előnyeink származnak e különbségekből?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Alkalmazottainknak és a szolgáltatóknak is joguk van a szombat nyugalomához. Isten őket is áldásaiban kívánja része-

síteni szombaton. Ha másokat gátolunk a szombati megpihenésben, ezzel Isten jogain is csorbát ejtünk.

Kérdések:

- ✚ Megeshet, hogy „használati” eszközként tekintünk az emberekre? Szemléletünk hogyan befolyásolja az emberekkel való bánásmódunkat?
- ✚ A teremtés és a szombat tanítása hogyan hat hatalmunk gyakorlásának módját?
- ✚ Ézs 58:1-12 versei hogyan kapcsolódnak a 13-14. versekhez?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A negyedik parancsolat két változata azt bizonyítja, hogy a szombat egyaránt emléket állít Isten teremtő és megváltó erejének.

Kérdések:

- ✚ Milyen kapcsolatban áll egymással Isten teremtő és megváltó ereje?
- ✚ Hogyan tekintenénk Isten teremtői és megváltói erejére, ha az Úr az evolúció folyamatai által teremtett volna? Hogyan változtatna az újjászületésről és a lelki megújulásról alkotott felfogásunkon?
- ✚ A keresztény életben való növekedés és a jellemfejlődés alapelvei mennyiben különböznek az evolúciós fejlődés folyamatától? A keresztény fejlődést miért nem lehet az evolúció egy formájának tekinteni?

A VILÁG NAGYVÁROSAI - 2

Jézusi együttérzéssel kell a missziós területekre gondolnunk. Nem szabad pusztán egy célcsoportot vagy statisztikát látni, hiszen valódi, hús-vér emberekkel van dolgunk, akik talán már kiábrándultak az egyházból vagy a vallásból, ugyanakkor nyitottak Krisztus követői felé, akik a Mester szeretetét és együttérzését tükrözik. Ha szeretnénk azzal szolgálni, amire éppen szükség van, ismerjük meg a körülményeket! Tanulmányozzuk a közösségek életét! Mit olvasnak, mit néznek és mit hallgatnak az emberek? Mivel töltik a szabadidejüket? Mi fáj nekik? Mi ad nekik örömet?

Évekkel ezelőtt Wayne Krause, egy Sydney melletti gyülekezet lelkésze felfigyelt rá, hogy néhány diák reggelenként éhesen érkezik egyik környékbeli iskolába. A gyülekezet elé tárta a problémát, a tagok pedig attól kezdve reggelit adtak az éhes gyerekeknek. Amikor az iskolában eldöntötték, hogy felvesznek egy lelkészt, az adventista egyházhoz fordultak. Ma Rochelle Madden az iskola lelkésze.

„Úgy tekintek a lelkészi munkámra, mintha ablak lennék, amin át Jézus láthatják meg. Szeretném, ha azt látnák a diákok, a szülők és a tanárok is, hogy a keresztények valóban törődnek velük és érdeklődnek a sorsuk iránt” – mondta Rochelle. A hetednapos adventisták feladata, hogy javítsanak a városok állapotán. Éhesek az emberek? Adjunk nekik enni! Bevándorlók küszködnek a beilleszkedéssel? Segítsünk nekik! Szemetes a park? Húzzunk gyorsan kesztyűt, ragadjunk gereblyét!

Jeremiás könyvében Isten meghagyta, hogyan éljenek Babilon földjén a zsidó száműzöttek: „És igyekezzetek a városnak jólétén [shalom], amelybe fogságra küldöttelek titeket, és könyörögjetez érette az Úrnak; mert annak jóléte [shalom] lesz a ti jóléteitek [shalom]” (Jer 29:7). A héber *shalom* kifejezés a béke, a jólét és gazdagság fogalmait hordozza. Isten arra biztatta a száműzötteket, hogy a város jólétéért fáradozzanak és imádkozzanak. Ma nekünk is ugyanez a feladatunk. Jézus egy mindenre kiterjedő szolgálat mintáját állította elénk, amelyben a lelki és a fizikai dolgok egyaránt hangsúlyt kapnak: „És körüljárja vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának evangéliumát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtelenséget a nép között” (Mt 9:35). Legyen előttünk példa Krisztus szolgálata, és egyaránt gondoskodjunk a fizikai, meg a lelki szükségletekről!

Gary Krause a Generál Konferencia Adventista Missziójának igazgatója.

A teremtés és az evangélium

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Mózes 3:7-21

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg a megváltási tervet Mózes első könyve szerint, és figyeljük meg, hogyan ássa alá az evolúció tanítása!

Érezni: Fejezzük ki hálánkat Istennek, amiért módot ad rá, hogy az igazság megsértése nélkül is meg lehessen bocsátani!

Cselekedni: Törekedjünk az elszámoltatás és a kegyelem mennyei egyensúlyának fenntartására azokkal kapcsolatban, akik vétenek ellenünk!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A teremtés és a megváltási terv

- A** Hogyan befolyásolja az üdvösségről szóló tanítást az, amit a teremtésről vagy az evolúcióról hiszünk?
- B** Az evolúció tanítása szerint szükség van-e a megváltásra?
- C** Milyennek látjuk Isten jellemét annak alapján, ahogyan Ádám és Éva bűnét kezelte?
- D** Miért rendelte el Isten a bűnért való véráldozatot? Talán vérszomjas volna? Válaszunkat indokoljuk!

II. Hála a kegyelemért

- A** Mit jelent az igazság és a megbocsátás közötti kapcsolat nekünk, akiket Isten arra szólít, hogy bocsássunk meg az ellenünk vétőknek?
- B** Miért nő az üdvösség ajándéka miatti hálánk, ha tudjuk, mit tett Isten a megváltásunkért?
- C** Hogyan fejezhetjük ki hálánkat Isten megmentő kegyelméért?

III. Törekedjünk a kiegyensúlyozottságra!

- A** Isten egyensúlyt tart az ítélet és a kegyelem között. Hogyan viszonyulhatunk hasonló módon az ellenünk vétkezőkhöz?

Összefoglalás: A vér általi engeszteléssel Isten önként megfizette az igazság árát, hogy a bűnös a lázadástól elfordulva hűséges mennyei polgár lehessen.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A teremtés döntő a megváltási terv szempontjából, de az evolúció sokféleképpen támadja alapjait.

Tanítók részére: Ahogyan már korábban megjegyeztük, a teremtés a bibliai hit egészével szoros összefüggésben áll. Törekedjünk arra, hogy csoportunk ne feledkezzen meg erről az összefüggésről, miközben az Édenben történtek alapján a megváltási tervet tanulmányozzuk!

A teremtés alapvető a megváltás tana szempontjából. Mivel Isten tervszerűen és konkrét célokat szem előtt tartva teremtett, léteznek áthágható erkölcsi alapelvek. A szabad akaratú teremtények dönthetnek úgy is, hogy a legfőbb hatalom ellen lázadva elfordulnak ezektől az elvektől. Tehát a bűn alapfogalma mélyen beágyazódik a teremtés rendjébe, és összefügg a mennyei terveket elutasító lázadó döntéssel.

Viszont ha Isten az evolúció irányítatlan és cél nélküli folyamataival „teremtette” volna a világot, nem léteznének objektív erkölcsi alapelvek, amelyeken a szabad akarat gyakorlása csorbát ejthetne. Az Istentől kapott alapelvek nélkül azonban hogyan határoznánk meg, mi a bűn? A jó és a rossz fogalmát csupán az egyes ember nézőpontjából lehetne körülírni, és elsősorban a vélt önérdek szerint kellene meghatározni. Tehát az evolúciós forgatókönyvben nem létezhet a bűn fogalma. Ha nem lehetne értelmes meghatározás a bűnre, akkor Megváltóra sem lenne szükség. Nem lenne szükség az önmagát megüresítő, önfeláldozó Istenre, mivel nem sérült erkölcsi alapelvek, ami helyreállítást igényelne. A teremtéshit tehát életbevágóan fontos az üdvösségről alkotott felfogásunk szempontjából.

Beszéljük meg: Kérjük meg a beszélgetés résztvevőit, hogy saját szavikkal fogalmazzák meg, miért nélkülözhetetlen a teremtés tényének elfogadása az üdvösség tana szempontjából!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Az ítélet története *Mózes első könyve 3. fejezetében* úgy mutatja be Istent, mint aki ugyan felelősségre vonja az emberiséget, mégis kegyelmesen meg akar menteni.

BIBLIAKOMMENTÁR

Kegyelmes Megváltónk (1Móz 3:7-21)

Mózes első könyve 3. fejezetében olvashatunk a bűnbeesésről és az első evangéliumi ígéretről. Miután Ádám és Éva evett a tiltott gyümölcsből, észrevette, hogy meztelen. Fügefaleveleket fűztek össze, hogy eltakarják magukat. Egyszer csak meghallották a kertben sétáló Isten hangját. A „hangnak” fordított szó lehet kiáltás, beszéd, de bármi egyéb zajra is utalhat. Nem tudjuk pontosan, hogyan, de Isten közeledése valamiképpen hallható volt. Vajon mi lehet az oka annak, hogy nem hirtelenül jelent meg a pár előtt vagy mellett?

A következő versekben Isten „vizsgálati ítéletet” folytat, ami azt bizonyítja, hogy valóban azért jött, mert felelősségre akarta őket vonni a tiltott gyümölcs érintése miatt. Közeledésének zaja azonban jelzi, hogy nemcsak a felelősségre vonás és a büntetés szándékával érkezett. Ha Istent csupán a büntetés érdekelt volna, elegendő lett volna hirtelen megjelenie, és az emberpár rémületében azonnal holtan esik össze. Isten azért döntött az ítélethozatal mellett, hogy segítsen az embernek ráébredni, milyen nagy szüksége van a Megváltóra. Isten inkább át akarja formálni a bűnöst, mint hogy elpusztítsa.

Tehát szelíden közelítette meg őket, kérdéseket tett fel, áttekintve a bizonyítékot, amelyekből kitűnt, hogy nem hazudott nekik. Mindezt az ítélet kihirdetése előtt tette, mert fel akarta éleszteni bizalmukat Önmaga és szava iránt, és ez is történt! Majd bőrből készített számukra ruhát a fügefalevél kötények helyett. De honnan szerezte az állatbőrt?

Az állatbőr halott állatokat feltételez. Vajon hogyan kerülnek hirtelen elpusztult állatok a történetbe? Arra következtethetünk, hogy Isten akkor mutatta be a történelem első bűnért való áldozatát. Ábel is ismer- te az áldozat bemutatásának módját, ami szintén alátámasztja ezt a következtetést. Azon a bizonyos napon tehát Ádám és Éva helyett meghalt az áldozat, az igazi Áldozat, Krisztus előképeként ezzel elszenvedve

a büntetést, hogy az ember ismét bensőséges közelségbe kerülhessen Istennel, és újból engedelmes életet élhessen.

Azt jelentené ez, hogy Isten vérszomjas, és csak kegyetlen szertartásokkal lehet csillapítani a haragját? Szelíd és kegyelmes érkezése cáfolja ezt a feltételezést. 1Móz 3:15 verse ígéri, hogy Isten legyőzi a csalót és megváltja az emberiséget. Az áldozatbemutatás pedig még fontosabb igazságra hívja fel a figyelmet. A megbocsátás nem mehet az igazság kárára. Isten azért bocsáthatott meg, mert úgy döntött, hogy magára vállalja az igazság árát. A büntetés kiegyenlítése nélkül Isten törvénye értelmetlen volna. Az állatbőr tehát nem vérszomjas, hanem kegyelmes Istenre mutat, aki önként magára vállalta az igazság árát, mert lehetővé akarta tenni számunkra, hogy felhagyhassunk a lázadással, együttműködhesünk a Mindenható akaratával és elkerülhessük a halálos ítéletet. Összefoglalva: Isten szelíd érkezése, ígérete, hogy majd a kígyó fejére tapos, valamint az áldozatról való gondoskodása mind azt bizonyítja, hogy szeretne ismét tökéletes kapcsolatban lenni velünk. A *Mózes első könyve* 3. fejezetében olvasható ítélet megmentő szándékkal született, hogy Ádám és Éva elfogadhassa a megváltási tervet.

Elmélkedjünk: A megbocsátáshoz az is hozzátartozik, hogy az áldozat önként vállalja az igazság árának kiegyenlítését, mert fel akarja kínálni az új és egészséges kapcsolat lehetőségét a bűnösöknek. Mit jelent megbocsátani azoknak, akik vétettek ellenünk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A teremtés és a bűneset történetéből megismerhetjük a kegyelmes Istent, aki a legjobbat kívánja a teremtményei számára. Mivel a saját képére teremtett bennünket, mindannyiunknak az a küldetése, hogy jellemét tükrözzük az emberek között.

Kérdések:

- ✎ Milyen tanítás rejlik abban, ahogyan Isten a bűnösökhöz viszonyul 1Móz 3:7-15 szakaszában? Tehát hogyan kell a bűnösökkel bánni Mt 18:15-20 versei értelmében?
- ✎ Mi volt Isten szándéka, amikor szembesítette Ádámot és Évát a bűnükkel? Mi a Mt 18:15-20 verseiben feljegyzett folyamat célja?
- ✎ Amikor egy problémáról beszélünk valakivel, viselkedésünk és hoz-

záállásunk hogyan emlékeztethetne minél jobban arra, amit 1Móz 3:8-15 alapján megtudunk Isten jelleméről?

- ✦ Milyen uralkodónak tartanánk Istent, ha a vádat egyszerűen ejtve, nem mondott volna ítéletet? Miben különbözik az amnesztia a megbocsátástól? (Arról van itt szó, hogy történik-e igazságtétel, és ha igen, hogyan!)

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Mózes első könyve 3. fejezetében Isten jelleme csodálatos egyensúlyban mutatkozik meg: igazságos, mert felelősségre vonja az embert a bűnéért, ugyanakkor kegyelmes, mert megfizeti a büntetést azért a bűnéért, amit Ádám és Éva ellene elkövetett.

Kérdések:

- ✦ Isten egyensúlyba hozta az igazságot a kegyelemmel. Hogyan tarthatunk hasonló egyensúlyt emberi kapcsolatainkban?
- ✦ Hogyan kerülhetjük el az olcsó kegyelem hirdetését, ami a bűnösben azt az érzést kelti, hogy büntetlenül vétkezhet?
- ✦ Mit tehetünk, nehogy az igazság mellett kardoskodva, szigorúságunkban megfeledkezzünk a könyörületről?

MEGTALÁLNI A REMÉNYT, MEGTALÁLNI JÉZUST

Amir Ghali Közel-Keleten az Al-Waad (ReményTV) Médiaközpont igazgatója. Örömmel adta közre a következő e-mailt, amit egy olyan embertől kapott, aki az arab ReményTV műsorait figyelve szerette meg Jézust.

„A Közel-Keleten és Észak-Afrikában sugárzó ReményTV nagyszerű programjaival sokat segített, hogy vigaszt nyerjek a gyászom idején. Különösen 'Az üdvösség útja' című műsort szeretném kiemelni. Ez ismeretett meg Jézus Krisztus csodálatos születésével, szent életével és természetével. Azelőtt a Szentlélekről sem hallottam. Most már tudom, hogy Ő az, aki vigasztalt gyászomban. Tudom, hogy mellettem van, bármerre járok.

Olyan emberek között élek, akik nem hisznek Jézusban, és talán az életem is veszélyben forog. Ha a családom megtudná, hogy elfogadtam Jézust Megváltómnak, megölnének. Mégis boldogság és béke tölti be a szívem. Soha nem mondanék le erről a kincsről. Azelőtt félelemben éltem, de most már semmitől nem tartok.

Ma már tudom, hogy Jézus Krisztus az ajtó az Atya Istenhez. Jézus nevében imádkozom, és biztos vagyok benne, hogy meghallgatja az imáimat. Nemrégiben nagy problémával kellett megbirkóznom. Jézus nevében imádkoztam, és a problémám különleges módon megoldódott. Hiszek Jézus Krisztusban és kegyelmében!

Hálás vagyok a ReményTV programjaiért, amelyek nélkül már elvesztem volna!”

Imádkozzunk a ReményTV-ért, különösen észak-afrikai és közel-keleti központjéért, meg azért a szolgálatért, amit az ott élő emberekért végez, akikhez nehéz eljuttatni az üzenetet! Missziós adományainkkal az egész világon komolyan támogatjuk a ReményTV munkáját.

Újjáteremtés

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jelenések 20:1-5*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Miért fontos az új föld ígérete a bibliai hit és saját tapasztalatunk szempontjából?

Érezni: A teremtésnek fontos szerepe lesz a nagy küzdelem befejezésekor.

Cselekedni: Bízunk Istenben! Higgyük el, hogy ha nem is tudjuk pontosan elképzelni, milyen lesz az új ég és az új föld, mégis jó várni rá!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A teremtés és a nagy küzdelem

- A** Milyen szerepe van a teremtésnek a nagy küzdelem lezárulásában?
- B** Mi az új teremtés teológiai és lelki jelentősége az ezer éves időszak fényében?

II. Az új Paradicsomot várva

- A** Hogyan vágyódhatunk az új teremtés után, ha elképzelni sem tudjuk, hogy milyen lesz?
- B** Milyen örömökre várunk különösen az új földön?

III. Menny a földön

- A** Mi mindent tehetünk majd meg az újjáteremtett földön, amire most nincs lehetőségünk?
- B** Azt írja az Ige, hogy ha szeretnénk a mennybe jutni, először a mennynek kell a szívünkbe költöznie. Mit tehetünk ezért?

Összefoglalás: A megváltottak számára az új teremtéssel válik láthatóvá, amit eddig hit által fogadtak el: valóban Isten a legalkalmasabb és legjobb uralkodó. Az új teremtésben nem a korlátok csökkenése a legnagyobb dolog, hanem az, hogy közvetlen kapcsolatban lehetünk Istennel.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Az új ég és az új föld jelenti az Édenből induló megváltó folyamat betetőzését.

Tanítók részére: Milyen lesz a menny? Miért jó oda vágyódní? Ezen a héten igyekezzünk nem a legtöbbet emlegetett képekre utalni! Segítsük csoportunk tagjainak jobb elképzeléseket kialakítani a mennyről, tereljük figyelmüket pl. az Istennel való töretlen és korlátoktól mentes kapcsolat lehetőségére!

Talán még visszaemlékszünk, milyen is volt kisgyerekkorunkban arról ábrándozni, mi mindent fogunk játszani a mennyben: felmászunk a zsiráf nyakán, átöleljük az oroszlán sörényét és hasonlók. Felnőtté válásunkkal vágyaink is érettebbé és kifinomultabbá váltak. Talán ma már inkább bálnákba kapaszkodva úsznánk a tengerben vagy szeretnénk végre megérteni a kvantummechanikát. Minden biztonnal sok szépség vár ott ránk; de tény, hogy valójában nem tudjuk felmérni, miért is kel-lene oda vágyódnunk. A menny messze kívül esik az emberi felfogás határain, ezért János kénytelen volt úgy beszélni az új égről és az új földről, hogy azt mondta el, mi az, amit ott biztosan *nem* fogunk tapasztalni. Nem lesz se halál, se szomorúság, se sírás, se fájdalom.

A homályos elképzeléseken túl azért bizonyos dolgokat meg lehet tudni a mennyre vonatkozó ígéretből. János határozottan beszél arról, hogy az új világegyetemben tökéletes közösségben élhetünk Istennel, többé semmi sem választhat el tőle! A nagy küzdelem fényében azonban komoly lelki célja van annak, hogy először elpusztul a föld, majd Isten újjáteremti. A következő lépés ezt a témát boncolgatja.

Nyitó tevékenység: Beszéljük meg az következő kérdéseket! Milyen érzés úgy várni egy meglepetést, hogy igazából fel sem tudjuk fogni, mire várunk valójában? Mi a szerepe a várakozásban az ismeretlen-től való félelemnek? Mennyire lehetünk biztosak abban, hogy tökéletes munkát végez, aki a meglepetést készíti? Hogyan segít ez a hasonlat felkészülni és örömmel várni az új ég és az új föld ajándékát?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Az új ég és az új föld nem csupán szívet melengető ígéret. Isten páratlan jósága mutatkozik meg benne.

BIBLIAKOMMENTÁR

Vége lesz minden gonoszságnak (Jel 21:1-5)

Jel 21:1-5 verseiben János látta az új eget és az új földet. Miért fontos ez?

Az új ég és új föld megteremtése az 1000 év után történik (lásd Jelenések 20. fejezet). János leírja, hogy 1000 évre a mélységbe vették Sátán, „a régi kígyó” (Jel 20:1-3). A szövegben két szó is visszaidézi Mózes *első könyve* 1. és 3. fejezeteit. A régi kígyó nyilvánvaló utalás a 3. fejezet kígyójára, míg a mélység fogalma az első fejezetre mutat. De hogyan?

A mélységnek fordított görög szó az *abusson*. Amikor a zsidó tudósok a héber szöveget görögre fordították (ez a fordítás a Septuaginta, jele: LXX), az *abusson* szót használták a „mélység” kifejezésére 1Móz 1:2 versében. Mivel az újszövetségi írók gyakran idéztek a Septuagintából, szinte bizonyos, hogy János az *abusson* szóval 1Móz 1:2 versére utalt. E kifejezés úgy jellemzi a földet az 1000 éves időszak alatt, mint ami kietlen és puszta, hasonlóan 1Móz 1:2 verséhez. A leírás egybecseng azzal, amit Jel 6:14 ír a világnak a második adventkor bekövetkező pusztulásáról. A *jelenések könyve* 6. fejezete tulajdonképpen Mózes *első könyve* 1. fejezetének megfordítása!

Az 1000 év alatt Sátánnak el kell gondolkodnia tettei következményein (lásd Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1991, Advent Kiadó. 585. old.). A nagy küzdelem a hatalom körül forog. Sátán azt akarja elhitetni, hogy Istennél is jobban tudná irányítani a világmindenséget. Azt azonban számításon kívül hagyja, hogy Isten azért uralkodik, mert Ő teremtette a világot (Jel 4:11). Sátán csupán teremtmény, Isten tehát uralmat gyakorol felette. Sátán ugyan szembesült a korlátaival, de nem fogadja el azokat, és nem hajlandó behódolni.

A megváltottak számára az új ég és új föld lesz az igazi bizonyítéka annak, hogy Isten joggal kormányozza a világmindenséget. Számptalan hívőnek kellett (akár a mártírhálálíg) bíznia abban, hogy egyedül Isten méltó alattvalói hűségére. Amit eddig hittel kellett elfogadni, akkor végre

láthatóvá válik. Isten méltó a tiszteletre, és a bűn megszűnése után végre helyreáll a teljes kapcsolat Isten és teremtményei, az emberek között.

Elmélkedjünk: Mi a jelentősége János látomásának az új világról? Milyen örök érvényű tények megfontolására hívja fel a figyelmet?

- ✚ *A jelenések könyve* 6. fejezete mennyiben a fordítottja *Mózes első könyve* 1. fejezetének?
- ✚ Mivel fog szembesülni Sátán az 1000 év alatt? A nagy küzdelem témájának összefüggésében miért fontos tevékenységét korlátozni?
- ✚ Véges, bűnös elménkkal nehéz elképzelni, mit jelenthet Istennel tökéletes közösségben élni. Mégis gondolkodjunk el azon, hogy vajon mit foglalhat magában egy ilyen közösség!

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Az új ég és az új föld ígérete felhívja a figyelmet az örök sors valóságára. Ne feledkezzünk meg erről, amikor felállítjuk életünk fontossági sorrendjét vagy döntések előtt állunk!

Kérdések:

- ✚ Az eljövendő új világ ígérete hogyan hat a fontossági sorrendünkre és döntéseinkre?
- ✚ Milyen hatást kellene gyakorolnia?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Mondjuk el a következő kitalált történetet, ami arra hívja fel a figyelmet, hogy Isten szeretné, hogy vágyódjunk valami után, amit még nem tudunk igazán elképzelni!

Akiak eszkimó. Egész életét jóval az északi sarkkörön túl töltötte. Csak a tundrát, a jeget és a havat ismerte. Ahol élt, ott nem volt áram, telefon, internet, semmi, ami összekötötte volna a külvilággal. Egy nap Mike ellátogatott hozzá Jamaicából.

- Akiak, képzeld, elvihetlek Jamaicába! Ott sokkal szebb az élet.
- Mesélj Jamaicáról! Miért jobb ott élni?
- Először is, vannak pálmafák, jó az idő és csodálatosak a tengerpartok.

Akiak egy percig elgondolkodott, majd megkérdezte:

- Mi az a pálmafa és milyen a tengerpart?
- A pálmafa különleges fa, nagy, árnyékot adó levelekkel - felelte Mike.
- De miért kellene árnyéknak eltakarnia a napot? - vágott közbe Akiak. Mike hirtelen nem tudta, mit válaszoljon. *Hogyan írhatná le barátjának Jamaica szépségeit?*

Némi gondolkodás után így szólt:

- Jamaicában egészen más, mint itt. Nagy a meleg, nincs se hó, se jég. Nem kellenek meleg ruhák. Nincsenek vérszomjas jegesmedvék, gylkos bálnák, de még fókák sincsenek a tengerben.

Mike azzal próbálta bemutatni Jamaicát, amiben a Sarkvidéktől különbözik.

- Ha nincsenek se fókák, se bálnák, akkor mit esztek?
- Kókuszt és trópusi gyümölcsöket.
- Micsodát?

Mike reménytelennek érezte a helyzetet. Hogyan is érzékeltethetné Akiakkal, milyen szép Jamaica, ha semmihez sem tudja igazán hasonlítani?

Mike a mennyre gondolt. Azt írja az Ige, hogy ott nincs szomorúság, se fájdalom, se halál, se sírás. Nem tudjuk, valójában milyen lehet, csak azt, hogy miben különbözik a földi élettől.

Isten is olyasmi után kíván vágyat ébreszteni bennünk, amit mi még képtelenek vagyunk felfogni.

ISTEN ÉS AZ ÖRDÖG SZOLGÁJA

Benjamin Sam globális missziós munkásként szolgált a Salamon-szigetek egyik szigete, Guadalcanal magasföldjének primitív kultúrájában. Amikor meglátogatta a falu beteg törzsfőnökét, hogy a gyógyulásáért imádkozzon, ügyet sem vetett a katonákra, akik a fejéhez szegezték fegyvereiket. Később Isten segítségével kis gyülekezetet alapított a magasföldi faluban, ahol ma már egy iskola és egy kis templom is bizonyoság arra, hogy Isten hatalma képes megváltoztatni az emberek szívét.

Benjamin a sziget déli síkságán folytatta szolgálátát. Felkereste azokat az embereket, akik még többet akartak tudni Jézusról. Kéthetes evangelizációs sorozatot tartott a faluban. Már az első alkalommal megjelent Bem, az ördögimádó pap a feleségével. A következő este is eljöttek, de a gonosz lélek igen megharagudott, és nem hagyta aludni Bemet. Ízületei fájtak, megdagadtak, és a gonosz lélek megfenyegette, hogy megöli, ha elhagyja. Bem rémületében így kiáltott: „Meg fogok halni!” Elmondta a feleségének, hogy az ördög megtámadta és halálosan megfenyegette. Másnap Bem felesége korán reggel elment Benjaminhez, és beszámolt neki az éjszaka történetéről. Benjamin felkereste a férfit. „Isten már legyőzte az ördögöt, nem kell félned a hatalmától” – vigasztalta. Arról is beszélt neki, hogy Jézus sok démont kiűzött az emberekből földi élete alatt: „Még egy halott gyermeket és egy halott férfit is feltámasztott” – mondta Jairus lányára és Lázárra utalva. Bem és a felesége áhitattal, csendben hallgatták. Ezt követően mindhárman leborultak, és kérték Jézust, hogy űzze ki a démont Bem életéből, áldja meg a családot. Az ima végére Bem érezte, hogy az ördög elhagyta.

Az evangelizációt követően a házaspár meg akart keresztelkedni. A keresztségi istentiszteleten Bem elmondta, hogyan űzte ki Jézus azokat a démonokat, amelyeket egykor imádott. „Mostantól az igaz Isten, Jézus Krisztus követője vagyok” – mondta.

Bem ma már új hitéről beszél mindazoknak, akiket valaha az ördög papjaként szolgált. Isten megmentő szeretetének bizonyítékaként egy kis gyülekezet dicséri Istent ebben a faluban.

Missziós adományaink segítségével minden szükségben lévőhöz eljuthat Isten szeretetének és megbocsátásának üzenete.

Benjamin Sam globális missziós munkásként dolgozott, amíg fel nem kérték, hogy a Salamon-szigetek fővárosa, Honiara közelében lévő gyülekezet lelkésze legyen.

